

Drippey Béla

Vonzásban

(XVIII. Könyv)

Bevezető gondolatok:

Vannak olyan tartalmak, melyeket elrejthetünk „magánéletünk” részeként. Pedig amit megértünk az isteni Szeretetből, és amit megélünk abból az oda-vissza közlésben, abból egyre kevesebb lesz, ami személyesen csak az enyém.

Ott keringünk a Szeretet vonzásában. Ha a távolság nagyobb, Annak hiánya mindig jelentkezik. Odaadásunkon múlik, mennyire azonosulunk Vele. Ha Bele zuhanunk, - egészen a vonzás közepébe, - már semmi sem a miénk. Vagy miénk a Minden, melyben ott vagyok Benne, a Szeretet teljességének részeként.

Ebben a kötetben többször egybemosódik az Isteni, és az Emberi váagnak megfogalmazása, melyben nem csak a Teremtő és Teremtménye közötti kapcsolat jut bennük kifejezésre, hanem egyaránt idézik két ember legszebb kapcsolatát, szerelmét.

/Napló

Tartalom

Szentlélek Isten

Szentlélek sugalmi.....	7
Isteni szeretet.....	7
Szeretet viszonzás	7
Isten Irgalma több mint megbocsátás.....	7
Vonzásodban	7
Szeretlek ugyanúgy /Szerelmes versek?	7
Közel hozzád	8
Nap fénye	8
Elvittél magaddal.....	9
Találj rám	9

Jézus Krisztus

Egyetlen kulcs	10
Add nekem!	10
Szeretni Téged.....	10
Találkozásaink.....	11
Tekints rám!	11
Napi följánlás.....	11
Kettesben maradtunk.....	12
Személyes találkozás.....	12
Engedj közelebb!.....	12

Szűz Mária

Irgalomnak Anyja.....	13
Veled Szűzanya	13
Hálából	14
Valóság lehet?	14
Mosolyod tükre	14
Maradj mellettem	14
Hadd legyen.....	14

Szentek

Az nem lehet.....	16
Isteni jelenlét /1	16
Isteni jelenlét /2	16
Isteni jelenlét /3	16
Isteni jelenlét /4	17
Amíg itt vagyunk.....	17
Sztárnak lenni?	17
Odaadásuk	18
Nincsenek egyedül	18
Irgalom fényében.....	18
Akik jobban szeretnek.....	18

Szeretni megfoghatatlant?	19
Szűk út?	19
Csodák	19
Szeretetalálkozásaink	19
Kiszakadnának ebből a világból?	20
Tenger cseppjei	20
Közbenjárásuk	20
Isten előtt / 1.....	20
Isten előtt / 2.....	20
Isten előtt / 3.....	21
Isten előtt / 4.....	21
Isten előtt / 5.....	21
Isten előtt / 6.....	21

Advent, Karácsony

Csitítlak Istenem.....	23
------------------------	----

Keresztút, Húsvét

Aludj Istenem	24
Találkozunk a Keresztnél / 1	24
Találkozunk a Keresztnél / 2	24
Találkozunk a Keresztnél / 3	24
Találkozunk a Keresztnél / 4	24
Találkozunk a Keresztnél / 5	25
Találkozunk a Keresztnél / 6	25
Találkozunk a Keresztnél / 7	25
Melletted.....	26
Vissza Hozzád	26

Kápolna

Felkelő nappal	27
Szentség előtt.....	27
El is veheted	27
Rád találok.....	27
Itt van a reggel.....	28
Megköötözöttségeink / 1	28
Megköötözöttségeink / 2	28
Megköötözöttségeink / 3	28
Megköötözöttségeink / 4	29
Csak Te tudod.....	29
Maradj velem.....	29
Megtehetem	29
Áttörések	30
Súlyos bűneink	30
Uram, nem vagyok méltó / 1	30
Uram, nem vagyok méltó / 2	31
Uram, nem vagyok méltó / 3.....	31

Uram, nem vagyok méltó / 4.....	32
Uram, nem vagyok méltó / 5.....	32
Uram, nem vagyok méltó / 6.....	32

Belső utak

Imakérések	34
Isteni akarat követése	34
Amikor nem kapunk semmit	34
Kísértéseink / 1, Befolyásolhatók vagyunk.....	34
Kísértéseink / 2, Mit írunk alá?	35
Kísértéseink / 3, Kiismertük volna?	35
Kísértéseink / 4, Veszítettünk volna?	35
Kísértéseink / 5, Közelről-távolról	35
Kísértéseink / 6, Azonnali imádságaink.....	36
Kísértéseink / 7, Amikor csend van	36
Kísértéseink / 8, Amikor csend van	36
Kísértéseink / 9, Amikor csend van	37
Kísértéseink / 10, Amikor csend van	37
Kísértéseink / 11, Amikor csend van	37
Kísértéseink / 12, Amikor csend van	38
Irgalmasnak lenni / 1	38
Irgalmasnak lenni / 2	38
Irgalmasnak lenni / 3	39
Irgalmasnak lenni / 4	39
Irgalmasnak lenni / 5	39
Irgalmasnak lenni / 6	40
Irgalmasnak lenni / 7	40
Irgalmasnak lenni / 8	40
Út menti kereszt	40
Randevú Istennel	41
Szeretet teljességében.....	41
A Szeretet	41
Megváltás	41
Saját békém és saját örömeim	42
Vágyaink	42
Szeretet látványa	42
„Segíts magadon...”	42
Szeretni Istent / 1 Próbaidők	43
Szeretni Istent / 2 Irgalmán keresztül	43
Kulcs hozzád	43
Beszélj hozzám.....	44
Kőbe vésvé	44
Meg kell köszönni mindent?	44
Isteni szeretet jegyei / 1 Gyógyulásaink.....	45
Isteni szeretet jegyei / 2 Gyógyulásaink.....	45
Isteni szeretet jegyei / 3 Gyógyulásaink.....	45
Isteni szeretet jegyei / 4 Gyógyulásaink.....	46
Valóság része.....	46

Ima receptek /1, Sorban állás	46
Ima receptek /2, Négyszemközt	46
Ima receptek /3, Újra sorban állás	47
Ima receptek /4, Orvos előtt	47
Istennel találkozni	47

Benső Szentély

Elég a szív	48
Nincsen távolság	48
Vonzásban	48
Meghajló Akarat.....	49
Csak szívem alszik	49
Egyszer megtudom.....	49
Ugye nem vagyok más?	49
Takarásban	49
A Te utjaid.....	50
Tetszésedre	50
Minden vágyammal.....	50
Oltásaid.....	50
Távolról is	51
Mennyire vágytam.....	51
Találkozunk.....	51
Isten nagysága	51
Ennyire?	52
Kegyelem cseppjei	52
Több lettél	52
Naplementém	52
Szeretetté lenni	52
Szeretetkapcsolat	53
Tudnod kell	53
Arcodnak tükrei.....	53
Megnyílt a Szíved.....	53
Minden	54
Behunyom szemeimet	54
Legyen tiéd.....	54
Megértelek.....	55
Mire volna szükséged?	55
Szeretet párbeszéde	55
Közeledben.....	55
Szeretet hangjai	55
Vonzásodban	56
Maradok	56
Nem lehet	56
Visszamosolygok Istenem.....	56
Isten csodálata	57
Amikor	57
Hagylak Istenem.....	57
Nem is tudom	57

Szívhangok

Meglepetéseink.....	58
Találkoztunk?	58
Szeretni a Teremtőt	58
Igazságaink /1.....	58
Igazságaink /2.....	59
Igazságaink /3.....	59
Igazságaink /4.....	59
Igazságaink /5.....	60
Igazságaink /6.....	60
Igazságaink /7.....	60
Igazságaink /8.....	61
Igazságaink /9.....	61

Szívkamra

Szívhangok.....	62
Közeledben.....	62
Tetszésed hangjai	62
Világ közepén.....	62
Előtted	63
Szeretetkötelékeink	63

Szentlélek Isten

Szentlélek sugalmi

Azt gondolhatjuk, hogy a Szentlélek mindig csak nagy dolgokban van jelen. Meglepődnénk, ha tudnánk, mennyire közel áll hétköznapi, minden napi terveinkhez, vágyainkhoz, melyek Istenhez visznek közelebb.

Szokatlan természetességgel van jelen attól a pillanattól kezdve, amint maradandóan megnyílunk Feléje.

Isteni szeretet

Az isteni szeretetet nem lehet megszokni. Nem lesz olyan pontja, melyben egyszer is azt mondhatnánk, hogy a megismerésben én lettem a több. „Több is csak úgy lehetek,” ha több lehetőséget adok számára, a kiteljesedéshez. Ilyen oda adásban csodálatos öröm nem csak részesedni szeretetében, hanem Szeretetének részeként, mindent viszonzni az Ő Teljességéhez. Mindent.

Szeretet viszonzás

Szeretetünk viszonzása abból áll, hogy abból adunk, amit kaptunk. Amink van. Abból mindent. Figyelmünket, vágyainkat, melyek azonosulnak az isteni Szeretet vágyaival.

Isten Irgalma több mint megbocsátás

Irgalma nem pusztán megbocsátás. Annál sokkal, többet kell, hogy jelentsen nekünk. Irgalmán keresztül, a Szeretet nyílik meg előttünk. Egy olyan Szeretet, melyet nem hagyhatunk válasz nélkül, és nem viszonzhatunk másképpen, mint hálával, és szeretettel.

Vonzásodban

Istenem!

Méltatlanságomban, de sokszor lennék távolabb Tőled!
De vonzásod oly erős, hiába rejteném Vágyaim Előled:
Míg meg nem találnálak, újra keresnélek.

Szeretlek ugyanúgy

Bármennyire távolodnék tőled,
Ne gondold, hogy nem szeretlek.
Csak más vágyaimmal is azt hittem;
Követlek.

Ha távolabbra mentem,
Messzebből jöttem vissza hozzád.
Ismeretlenül álltam előtted,
S hogy mennyire szerettelek, nem is gondolnád.

Visszajöttem mindannyiszor,
És reméltem, visszatalálok.
Hogy örömmel fogadsz engemet,
Bíztam benne, hogy arcodon mosolyt látok.

Vágytam hangodat hallani újra.
Örömöd, újra csodálni.
S hogy van mit mondanod,
Szerelmed újra látni.

Hiába minden,
Mit távolodásommal takar a múlt.
Nem tudom, hogy mondjam el Neked,
Mennyire szeretlek, most is ugyanúgy.

Közel hozzád

Távolról is csodállak.
Ahogyan megismertelek,
Most is olyannak látlak.

Csak állok mozdulatlanul,
És észre sem veszed,
Hogy nézlek szótlanul.

Csodálom szerelmed,
Mintha közeledben lennék,
Elmerülve Benned.

Nap fénye

Mikor a nappalt, elhívod Istenem,
Csend borul a messzi tájra.
Arannyal hinted a végtelent,
És rámosolyogsz még egyszer, utoljára.

Mosolyod szívem mélyére tekint,
És lelkem csendjébe hatol.
Búcsúzunk egy kis időre megint,
És emlékéit őrzöm mélyen, valahol

Elvittél magaddal

Elvittél magaddal,
És én követtelek.
Ismeretlen tájra lépve,
Kísértelek.

Együtt jártunk a szeretet határain,
Mellyen túl, nem léphetek.
Végtelen szeretettedben minden az enyém,
És mindent megérinthetek.

Találj rám

Istenem!

Ha beléd karolva vinnél magaddal,
Félúton elengednék.
Hogy visszazuhanjak a Földre,
Hol ismét ugyanúgy szerethetnék.

Arcodat keresném szüntelen,
És figyelném, mikor találkozhatunk újra.
A várakozásban érted dobogna szívem,
S ha rád találnék, lelkem, megnyugodna.

De elfutnék Előled hirtelen,
És elbújnék, Érted égő szeretetben,
Csak hogy tudjam fogsz-e még keresni,
Tudsz-e még szeretni engem?

Jézus Krisztus

Egyetlen kulcs

Kulcsot adok, mellyel ajtót nyitsz felém.
Az egyetlen kulcsot, mellyel eljuthatsz eléem.

Ezt a kulcsot jól ismered.
Elhajíthatod, de megtalálva újra fölveheted.

Ezzel a kulccsal,
Irgalmam ajtaja nyílik.
S ha nem lesz rajtam kívül semmid,
Ajtóm nyitva marad előtted, mindig.

Add nekem!

Jézusom!

Ad nekem a csendet,
Ahol rád talállok,
Ahol Téged csodállak,
És gyógyulásra várok.

Add nekem,
Hogy értsem minden gondolatod.
Szereteted mélységeit tárd föl bennem,
Hová fény, nem juthatott.

Add nekem ezt a csendet,
Szereteted csendjét,
A csendben, a legbensőbb szerelmet;
Isten szerelmét.

Szeretni Téged

Istenem, Jézus!

A *vágy* hadd maradjon bennem;
Szeretni Téged, mint itt a Földön,
Úgy örökkön-örökké, a Mennyben.

Találkozásaink

Találkozunk mindig,
Amint az Irgalom és a hála, egybemosódnak.
Amikor nem szakíthat el Tőled semmi,
És vágyainkban kettőnk szerelme egybeolvad.

Tekints rám!

Nézz rám Jézus!
Ne fordítsd el arcodat,
És szólj hozzám kérlek,
Hogy megismerjem szent akaratodat.

Nézz rám kérlek,
Nézz a lelkemre!
- Rám, aki előtted állok, -
És minden bűnömet leplezd le!

Nézz rám kérlek!
Tekints a múltamnál mélyebbre:
Most, és itt,
Szívem mélyén, a jelenbe.

Nézz rám, kérlek.
Értsd meg szomjamat,
Lelkemet óvd meg,
Ne legyen kiszáradt patak.

Szent Sebeiddel,
Hajolj közelebb.
Hogy szívem ki ne száradjon,
Fakassz könnyeket.

Fakadjon lelkemben,
Vágyaidnak minden cseppje,
Ki ne száradjon,
Szívem szerelme.

Napi följajánlás

Úr Jézus!

Kérlek, nyiss meg, hogy észrevegyem, és azt mind megtehessem, amit tőlem kívánsz.
Szűzanyám!

Kérlek, vezesd gondolataimat, és vágyaimat. Vezesd lépteimet, akaratomat, érzelmeimet, ösztöneimet, és indulataimat. Vezesd szeretetemet, hogy másra el ne tékozoljam, csak másokért, és mások között is, Jézusodhoz vigyenek közelebb, hogy valóban azt tehessem, és azt mind meg tehessem, ami Előtte, és az Atya előtt kedves.

Kettesben maradtunk

Nem ítél el senki,
Félve bevallott bűneimért.
Csak csönd maradt körültem,
És kezed, lelkemhez ért.

Lelkem mélyén,
Ahol a lepra sebeit érintetted,
Kettesben maradtunk Istenem.
Minden ítéletemet magadra vetted.

Személyes találkozás

Lehet csodálni a természetben is megnyilvánuló Isten jelenlétét. Azonban ez még távolságot jelenthet Feléd akkor is, ha bensőleg megérint, és megállít egy rövid időre.

Más az Isten jelenlétének felismerése magamban, Irgalmának engedve, hogy valóban megérintsen, és átjárjon.

Engedj közelebb!

Jézusom, engedj közelebb!
Kiáltásaimat Feléd, jól ismered.

Ismered szívemben a vágyat,
Mely minden távolságon áthat.

Eléd borulva tekints a lelkemre,
Hadd jussak Jézusom a közeledbe.

Szűz Mária

Irgalomnak Anyja

Szűzanyám!

Menny és a Föld királynéja,
Mily gyönyörű a Te nagyságod előttem!

Koronád és díszed, az Istenszeretet,

Melyért mindent oda adtál,
És Irgalmat találunk, Szeretetében.

Veled Szűzanya

Drága Szűzanya!

Ismered vágyaimat,
És tudod, nincsen titkom semmi.
Csak élni Veled a hétköznapiakat,
És mindig az Isten közelében lenni.

Hálából

Édes Szűzanyám! Milyen szívesen dalolnék Neked!
Nem azért, hogy feledtessek mindent,
Csak amit az angyalok is szívesen hallgatnának örömben,
Hogy milyen nagy Szeretet, és gyönyörű Irgalom az Isten.

Valóság lehet?

Szűzanyám!

Egyszer majd siess elém, jobban.
S ha nem találnék semmit, hogy méltón Jézus elé lépjek,
Hitesd el velem, hogy valóság lett, amit annyiszor megálmodtam.

Mosolyod tükre

Szűz Anya!

Ha ismernéd az angyalok örömének okát,
Ismernéd titkomat, mikor Rád tekintek;
Lelkem tükrében, mosolyod mosolyát.

Maradj mellettem

Szűzanyám!

Öledbe hajtom fejem,
És minden gondomat felejem.

Jézusomhoz vezetsz közelebb,
Csak maradj mellettem.

Hadd legyen

Szűzanya!

Legyél mellettem,
És légy a társam,
Hogy a Szeretet szavait megértsem,
És a sebeit lássam.

Hadd lássam közeli-ről,
Lépésnyire,
Hadd legyen hozzám,
Érintésnyire.

Hadd legyen hozzám,
Egészen közel,
Mikor Irgalma szívembe hatol,
És magához ölel.

Szentek

Az nem lehet

Az nem lehet Istenem,
Hogy szereteted csak távolról érinthetem.

Az nem lehet,
Hogy jelenléted, csak a távolban kereshetem.

Az nem lehet,
Hogy átöllelek, miközben szereteted mindennél nagyobb.

Míg Te rám találsz, megérintesz,
És átölelsz csendesen, Tőled bármilyen messze vagyok.

Isteni jelenlét /1

Isten, a bemutatkozó szeretetével éppen úgy jelen van, mint amikor nem lesz tapasztalható számunkra. Amikor személyes jelenléte, személytelenné válik. Amikor minden értelem, és a tudomány is ellene mond, és már bizonyítja nemlétét.

Szeretni kell Őt, Áldozatán keresztül. Ennek hiányában bármit megtehet, szeretetet nem lobbant lángra bennünk. Hitet sem biztos. Ez a kettő, a gyakorlatban is szorosan egymáshoz tartozik.

Milyen szeretet van bennünk, ha csak magunkra gondolunk, ha csak akkor adok szeretetet, ha valóban kapok, és olyat, amelyet ÉN akarok? Szeretetnek hívjuk, pedig ahhoz semmi köze.

Isteni jelenlét /2

Isten szeretete nem fellobbanás, mely hangulatunktól függően kialszik, és akkor megkérdőjelez bennünk mindent. Ezen a szinten maradva, hitemet, és szeretetemet, milyen alapokra fektetném?

Túl kell emelkednünk azon az érzelmi szinten, melyben nem sokat kell tennem, és jóleső érzések biztosítják nyugalmam, Isten jelenléte felől.

Így, az Áldozatához sem jutok el, Akiről ugyan már tudok, és a szeretetélményekért dicsőíteni is tudom. Tudok a Megváltásról, a Keresztútról, a Szenvedéséről, de mintha ezek is csak abban erősítenének, hogy annak végeredménye, - Isten kiáradó szeretete - elég.

Mintha nem is érdekelne több, mondanám, hogy „ne is beszéljünk a szenvedésről”. - elmúlt, túl kell lépünk fölötte.

Isteni jelenlét /3

Hiába kerülgetjük az isteni szenvedés pillanatait. Boldogságunkat magunk tápláljuk azok nélkül.

Szeretném viszonzni Isten szeretetét, de mennyi mindent kitalálok, hogy ne érintsem gondolatban sem a Teljességét. Amíg elszomorítana Áldozatának látványa, hangulatomat venné el az imádkozástól is.

Mekkora lehet bennem a szeretet, mely csak idáig tart? Hitemben is erősödnöm kell, de ha nem megyek a Szeretethez egészen közel, nem tartok ki mellette, akkor bizonyítékát sem fogom látni.

Szeretni kell, méghozzá nagyon. Már régóta sietni kellene, hogy a Szeretet ismétlődő pillanatainak bemutatkozását, minden vonásában megismerjem. Ha csak a végére értem volna oda, a keresztre feszítésről is lemaradva, újra kell kezdenem.

Meg se várjam, amint a keresztet Jézus vállára helyezik. Vagy kezdjem ott, ahol még a kereszttel gondolata föl sem merül, de el kell jutnom a Szeretet kiteljesedéséig.

Azután maradjak a tanítványi körben. - úgy, ahogyan ma, annak folytatásaként, Jézus közösségében veszek részt.

Isteni jelenlét /4

Az Isteni Arc gyönyörű. Aki szeret, az előtt sebzetten sem lesz más. Az minden vonását megőrzi.

Van-e lehetetlen azok számára, akik így szeretnek? Van-e imádság, mely ilyen szeretetből fakadóan ne jutna el Isten színe elé? - nincsen. Az ilyen imádságok, szeretetkapcsolatok. Természetes Emberi és Isteni szeretet szüntelen adakozásában. Nem tudunk annyit adni, amennyit ezek után kaphatunk. Nem is akarunk mást, mint több lehetőséget adni számára, hogy több legyen mindenben, kezdve nem másutt, mint ahol vagyok; BENNEM.

Ez lenne a Szentek titka? - csak ennyi?

Amíg itt vagyunk

Minden, amit Rajtunk keresztül az Isten visszakup tőlünk, annak felbecsülhetetlen értékeit már itt a Földön föl kellene mérnünk.

Minden Emberben legalább egy ilyen képesség létezik, mely csiszolva, egyre tisztábban vetíti vissza mindezt. Nem rólunk szólnak, pedig az elismerésekért küzdve, mégis magunkra mutatunk velük.

A természetünket, jellemünket formáló Istenszeretet, nem olyan látványos. Nem kíséri akkora zaj, és független mindenféle emberi szimpátiától.

Nem a csillogás, teszi őket széppé. Sőt, kopottasabbnak is látszanak. A bensőleg őrzött Szeretvonzásban, mégis egyre ragyogóbbak. Azt sem tudhatják, hogy miért. Ragyogásukról sem tudhatnak. Egyet tudnak, és más vágyuk nincs is, mint mindig, mindent visszatükrözni abból, amit kaptak.

Legtöbbször, amikor elmennek, hiányzik valami abból, amit magukban hordoztak. Valami az Isten Irgalmának rájuk vetődő kegyelméből.

Sztárnak lenni?

Az nem a Szentek útja. Az már inkább, ha az életük példája több lemondással lenne számunkra utolérhető.

Lemondások?

Számukra ez nem olyan fogalom, mely számunkra komolyabb küzdelmeket is jelentene önmagunkkal szemben. Ezek áttörések addig, amíg mindenben föl nem fedezzük azt az értéket és kincset, melyekért nem szívesen hajolunk le, és nem igazán kellenek.

Mégis szeretnénk Isten Szentjeinek sorába lépve, az Ő Szeretetét tükrözni abból a nyomorúságból is, melyről, ha beszélünk, ha nem, mégis létezik. Ez nem fájdalmas fölismerés Teremtényként, a Tökéletességében csodálatra méltó Isten előtt.

Az ismert fájdalom különböző formái, talán inkább ennek a felismerésnek és odaadásnak hiányában kísérnek bennünket. Más értékrend szerint, más az elképzelésünk azokról a dolgokról, melyekért inkább megteszünk mindent, csak hogy az enyém legyen, a szerzett dicsőségével együtt.

Odaadásuk

Sajnálát is van bennünk feléjük, ha valamennyire sejtésünk lehet szegénységükről. Pedig az a gazdagság kellene nekünk is. Az a szeretetközelség és kapcsolat, mely természetesebb és Emberibb minden elvont hókuszpóknál, és átszellemülésnél.

Hiányzik gyarlóságunkból fakadó hiányosságaink beismerése, a gyónás szentségének pótolhatatlansága, hogy mindezzel tisztában lehessünk?

Pedig nincsen annál gazdagabb és boldogabb Ember, mint aki a Megváltásban talál vissza Istenhez. Amelyben nem én lettem a több, hanem Ő. Az én odaadásommal, följánlásaimban és lemondásaimban, teljesebb szeretetem viszonzásával.

Nincsenek egyedül

A szentek, egymásra vannak utalva. Ez lehet benső, egymás előtt ki nem mondott utaltság. Kapcsolat, amelyben egyik sem nagyobb a másiknál. Több jézusi vonásban színesek. Abból az isteni szeretetközlésből, melyből többet megértenek, és befogadnak.

Nincsenek egyedül. Lehet, hogy nagyon kevesen. Erősítik egymásban azt, amit mi, túlzásnak gondolnánk. Nincsen előttük befejezett imádság, és szeretethatár. Ha van, aki hasonlóképpen gondolkodik, akkor egymásra találhatnak. Ők már tudják, hogy az Isten szeretését, nem lehet túlzásba vinni. Ha a szeretet mértékével mérünk, akkor előbb - utóbb Ő lesz a Teljesség mértéke bennünk.

Irgalom fényében

Amilyen színben megnyílik az Irgalom feléjük, azon nem módosítanak. Nem enyhítenek rajta, nem pótolják szándékait semmilyen megoldással. Az imádság, számukra mindig is imádság marad. Teljesebb odaadásban ez, a legkevesebb, melyre a legtöbb idő is kevés. Ez a párbeszéd nem róluk szól. Embertársaikról is az Isten tetszését keresve. Tetszése Irgalmán keresztül, - Jézuson keresztül, - egyértelmű. Mint ahogyan az Ő vágyaik, és szándékaik sem mások.

Akik jobban szeretnek

Akik jobban szeretnek, - több bennük az istenszeretet viszonzása, - kevesebben vannak. Létszámuk talán pont ettől függ, hogy valóban ki az, vagy kik azok, akik ennyire szeretnek. - mindig jobban. Egyre jobban.

Szeretni megfoghatatlant?

Isten szeretése náluk túlmegy az emberi szeretetfogalmak határain.

Egy szerelem, mennyire át tudja formálni az egész Világot, melyet addig, még csak szépnek sem láttunk. Most pedig gyönyörűbb is, mint amennyire a realitás szintjén láthatnánk.

Isten és az Ember viszonyában, nincsenek rejtelmek. Nincsenek egymás előtt takargatni valók. Nincsen semmi olyan, ami ha kiderülne rólunk, azért magunkra maradnánk.

Ami az ember életében, vagy a szerelemben csillogást jelent, az itt, szóba sem jöhet. A kezdeti lángolások, többnyire az első felismeréseinkből, és megnyílásunkból fakadó örömök kifejeződései.

Másképpen nyílna a Természet, mert szerelem fakad bennem?

Isten, a Szeretetben, nem formálja át a Világot, amelyet ránk bízott, és amelyben élünk.

Bennünket azonban tovább formál, ha a mi világunkban adunk helyet, és lehetőséget számára, ahol az Ő viszonszeretése jut kifejezésre bennünk.

Szűk út?

Isteni Szeretet felé, lehet nagyon hosszú az út. Attól függően, hogy mennyi mindent tartunk meg magunknak mindazokból, melyek kiegészítenék egyéb vágyainkat is.

Ezért járhatunk ezen az úton régóta úgy is, hogy fölismerve az irányt, már elégedettek is lehetünk.

Vajon a távlat, és a távlatok, csak földi életünk után nyílnának meg, ahová egy ilyen út elvezet?

Isten, és az Ő Áldozata, és Irgalma előtt, kitarulnak lehetőségeink. Azok a távlatok nyílnak meg előttünk, melyeket az Ő szeretete kínál.

Innét kezdve azonban nem tudni, mekkora is lehet a különbség, vagy egyáltalában van-e, az itt megtapasztalt, megismert, és az Örökké tartó Végtelen Szeretet valósága között? Aki számára éppen úgy vagyok jelen most is, mint amikor a számadás pillanatában meg kell jelennem Előtte.

Csodák

A Szentek, ilyesmit sohasem vártak. Az igazi csoda, annál nagyobb!

Nincsen annál nagyobb csoda, amikor nem a természetfeletti csodák miatt hajoljunk meg Isten előtt. Rádöbbenve arra, hogy az Isten befogadásához nem kell különösebb teljesítmény.

Szeretettalálkozásaink

A Szentek nem keresnek más utakat, és más lehetőségeket a találkozáshoz, mint ami Isten Irgalmának viszonzásáért születik bennük. Hagyják az Igazságot föltárulni előttük, és magukban. Hagyják a sebeket, a kísértésekben szerzett sebeket is, melyek szeretet viszonzásukban válik szeretetté. Nem akarják kitörölni annak nyomait sem, melyek a Megváltásra mutatnak; Szeretetük Okára, Isten Irgalmára.

Kiszakadnának ebből a világból?

Számukra sem lehetséges. Önmagukban azonban azoknak az isteni vágyaknak nyitnak utat, és adnak lehetőségeket, melyek máskülönben nem érnének el idáig, vagy nehezen érnének el bennünket. Nehezen hatolnának mélységeinkbe, ahol feltételeink nélkül lehet csak befogadni. Nem szakadnak el ettől a világtól, melyben ilyen, feltétel nélküli szeretetközlésben válik számunkra is elérhetővé, megtapasztalhatóvá, Isten országa közöttünk.

Tenger cseppjei

A szeretet minden cseppjét, mely Irgalmadban feloldódott,
És elvegyült Benned,
Lelked hullámai sodorják Szentjeid nyomába;
Színed elé egyre beljebb.

Közbenjárásuk

Szeretetkapcsolatukban, a felajánlásaikban, több a nélkülözés, a lemondás. Fáradhatatlanok a kilátástalannak tűnő imákban. Közbenjárásuk küzdelmet jelent önmagukkal szemben is, az Irgalom számára lehetőséget és utat törve, a lelkek javára.

Isten előtt / 1

Istenhez közeledve, Emberségünket ne akarjuk elveszíteni. Amit el kellene veszítenünk, azt viszont nem fogjuk tudni Isten Irgalma nélkül.

A Szentek, mint ahogyan mindannyian a gyónásaink alkalmával, méltóságot kapunk Isten szeretetére, Fiának, Jézus Krisztusnak áldozata árán. Méltatlanságukat azonban nem csak nem felejtik, hanem tisztában vannak azzal. Mivel kevés lenne az a vágyunk, melyben méltóságot találnánk Előtte, ha nem adnánk bennük alkalmat és lehetőséget az isteni akarat teljesebb kibontakozására.

Isten előtt / 2

A Szentek, méltatlanságukat nem felejtik, de egyre nagyobb bennük a hála és az odaadóbb szeretet, viszonzásképpen Isten gyönyörű Szeretetáldozatáért, mely értünk, és miattunk történt. Lebegni szeretnének az ég és a föld közötti sehova tartozásban? Az ő szerelmük, - ajándékuk, - nem felejteti el velük Teremtményként, az isteni megbocsátás, vagyis az Irgalom nélkülözhetetlenségét, melyben az isteni szeretet nyílik meg, bontakozik ki, és mutatja meg magát. Előttük, és bennük, nincsen pillanat, mely nem erről szólna.

A legszörnyűbb, a legfájóbb történelmi időszakok is ennek hiányáról beszélnek éppen úgy, mint a bennünk kicsapongó vágyak, az öröme élvezetek lehetőségei, de még a panaszaink is az Isten felé, szemére vetve mindazt, amivel Mindenhatóságában „tartozik” nekünk, vagy ki-segíthetne bennünket. Mintha Irgalmát közelünkbe sem engednénk.

Hogyan tudna velünk szóba állni, hogyan tudna bármire választ adni nekünk, ha ez a válasz nem kell?

Isten előtt / 3

A Szentek soha nem akarnának többet, mint hogy Isten Irgalma, akarata jusson érvényre bennük. Emberként nem is lennénk ennél több befogadására képesek! Nincs is több, amihez még többet kellene adnia Istennek, a szeretetbizonyítékából.

Teljességében mutatkozott be előttünk. Teljességében adta magát nekünk. Ránk bízva magát, és a választ, hogy elfogadjuk-e Őt?

Isten előtt / 4

Az Égő csipkebokor előtt megállni, Isten előtt a Kenyértörésben jelenlévő Krisztus előtt letérdelni, kitüntetés lenne?

A „Feltétel nélküli” szeretetnek, volnának feltételei? A feltételek leginkább bennünk kell, hogy megfogalmazódjanak, melyek számunkra, önmagunkkal szemben jelentenek elvárást. Isten közelébe jutni, átlépve a Szeretet megközelítés határai fölött, túllépni, vagy kikerülni gyönyörű Áldozatának ajándékát, anélkül hogy el ne fogadjuk a lehetőségét és feltételeit, nem lehet.

Ne akarjunk Szentnek látszani, várva azt, hogy mikor súgnak össze mögöttünk elismeréssel.

A Szentek belevesznek a szeretetviszonyzás mindenféle küzdelmeibe, mely nem jelent kivonulást közülünk, és nem jelent felhőtlen gondtalanságot. Főleg nem ad lehetőséget arra, hogy önmagukkal elteljenek.

Messzebb kerülnének Isten Irgalmától, és észre sem vennék, hogy régóta el felejtettek letérdelni előtte.

Isten előtt / 5

Mint a szenteket elismerő összesűgásaink, előbb utóbb, a megszólásaink, az ítélkezéseink is utoléri őket.

Szentek lettek volna, de csak addig, amíg nekünk tetsző és megfelelő lett volna viselkedésük? Elvárásaink felülkerekednek mindazon, amit azonban Isten, tőlünk is elvár.

Míg a külsőt nézzük, a viselkedésformáit, botlásaiban az addigi szentet meg is utáljuk.

Alig vesszük észre azokat a vonásokat, melyek az esendőségükben rejtettségre találnak.

Isten Irgalma, a Szeretet párbeszéde belül zajlik, Minél nagyobb, és mélyebb az odaadásunk, próbálunk minden tekintetben lehetőséget adni megnyilvánulására. Botladozunk. De minden egyes újra kezdésben, minden keresésben és visszatalálásban, olyasmi történik, ami kívülről, emberi szemnek talán nem is látható.

A Szeretethez vissza-visszatérve, Irgalmával találkozunk, és minden találkozásban nyoma marad bennünk a Kegyelemnek. Nem lehet összegezni a bennük zajló Kegyelem nagyságát.

Ami azonban észrevétlenül zajlik bennük, az szinte irigylésre méltó. Ahogyan közben, azonosultak Krisztus vonásaiban. Azonosultak a Szeretettel. Mindenben keresve hogy mit tehetnének még, mi az a több, amit viszonzásképpen adhatnának a fölládozott szeretetért cserébe, mely nem más, mint maga az Irgalom.

Isten előtt / 6

Minél inkább akarunk megfelelni, válaszolni az isteni szeretet hívására, azonosulunk Vele. Időközben olyan dolgok tűnnek el, múlnak el, melyek döbbenetes fordulatot jelentenek.

Kísértéseinkkel szembesülve és küzdve, többek között elmaradnak a szeretetkutatásainkra keresett, igények szerint is különböző válaszok. Még az ezeket kísérő, szembesítő kérdések is, melyek az életünk értelmével kapcsolatosan találnak azért választ. Még ha sokszor hamisra is, melyekért azonban ugyanúgy meg kell küzdenünk, mint ahogyan majd később ellenük. Mintha ezek a kérdések, egyszer kikopnának. Amikor mintha már értenénk mindent Isten ránk vonatkoztatott, és a Világmindenséget átölelő Kegyelméből, személyes megnyilvánulásában, a jelenlévő Irgalmából.

Advent, Karácsony

Csitítlak Istenem

Csitítlak Istenem.
Karjaimban sírásod,
Nem hallja senki.

Arcodon örömet látok,
És Megváltásunk árát,
Szívembe rejti.

Keresztút, Húsvét

Aludj Istenem

Aludj Istenem.
A Teremtés, pihenjen egy percet.
Csak Teremtményed meg ne vesd.
Okot találtál rá, hogy magadhoz öleljed.

Találkozunk a Keresztnél /1

Istenem!

Ez a csend arról szól, amit Te fogalmazol meg bennünk.
Miközben sietünk mind a ketten. Sietünk, hogy találkozzunk.
Ismered a Szeretet jelét. Jelét annak, ami nem szól másról, mint áldozatokról.
Már útközben Feléd, Rád gondolok.
Tudom, mindenütt jelen vagy, és bárhol lehetnél.
De szeretném látni Szereteted.
Találkozzunk a Keresztnél.

Találkozunk a Keresztnél /2

Ítélet előtt állsz.
Mi mindenre igent mondasz Jézusom. Ezeket az igeneket, az elfogadásokat, nem hallja senki.
Mégis, aki közelebb áll Hozzád, az megérti. Megérti azt a párbeszédet, mely nem közöttünk zajlik, és nem velünk.
Ítéletről szól.
Mely előtt mi állunk, és arról, hogy el ne vesszünk.

Találkozunk a Keresztnél /3

Istenem!

Amikor Rád figyelek,
Engedd látnom, Arcodat:
Áldozatodból akkor mindent megértetek.
- mint ha hallanám hangodat.

Találkozunk a Keresztnél /4

Istenem!

Itt vagyok. Ahol megítélünk, és ellent mondunk Neked. Bár az én döntésem nem hallottad.
Ezek legtöbbször mélyen születnek. Ott, ahol ugyancsak szemtől szemben állunk.

Hiába sietek másfelé, másra figyelve, Te elém jöttél.
Ha elsietek melletted, Te akkor is maradsz ott, ahol találkozunk kellett volna.

Visszavársz, mert van mit mondanod.
Mert valamit mondani szeretnél.
Ha annyi dolgom akadna még mindig,
Visszavársz, hogy találkozzunk a Keresztnél.

Találkozunk a Keresztnél /5

Istenem!

Milyen csend van Benned!
- a Szeretet csendje.
Lemondásokkal, és áldozataimmal érthetlek meg Téged.
Lemondva mindarról is, amikkel az elfogadások ellen küzdök.

Találkozunk a Keresztnél /6

Istenem!

Kereszt, és az Áldozat, Benned ugyanazt jelenti: Szeretet.
Ahol nem sietünk sehova, és egymásra figyelve, más, semmi sem számít.
Maradunk egymásnak, és egymásért.
Neked éppen úgy fontos, hogy vagyok. Teremtésedben, és a Teremtményeid között, milyen kicsi!
Ha Te kicsi tudtál lenni, hogy elítélhessünk Téged,
Milyen nagyok lehetünk falajánlásainkban, egymásért, és Érted.

Találkozunk a Keresztnél /7

Istenem!

Szeretetedben lüktet a Világ, melynek közepén állok.
Csodálom Végtelenben rejlő titkaidat, és a valóságot:

Hogy Irgalmad gyönyörű, és föl nem mérhetem,
S ha lehajolsz hozzám, csak akkor érthetem.

Lehajolsz hozzám, hogy lássalak,
Hogy lelkembe karolva, csodálhassalak.

Találkoznunk kell, mielőtt a Végtelenbe vesznél.
Minél közelebb; találkozzunk a Keresztnél.

Melletted

Jézusom!

Köröttek minden dermedt,
Riadt, és mozdulatlan.
Arcodon vércseppek peregnek.
Csend van.

Vétkeinket látod sorban,
Mely végtelen.
Mélyebben kell az Emberhez hajolnod,
Honnét egymaga kijutni, képtelen.

Mélyben kellett, hogy lásd,
Csábításaink erejét,
Hová el kell, hogy jusson Irgalmad,
És tudnod kell, hogy miért.

Tudnod kell Istenem.
Itt kell, hogy légy a közelemben.
Vagy én rejtlek mélyen magamba,
Hogy nélküled élnem, lehetetlen.

Vissza hozzád

Vissza hozzád
Az irgalmad útjain,
Könnyek közt hullnak kezeidre,
Húvös csókjaim.

Bárcsak érinteném minden percben,
És minden pillanatban,

Nem hagynálak magadra sohasem,
És Veled maradnék a bajban.

Engedd, hogy maradjak,
Melletted, és Veled mindörökre.
Engedd, hogy aggódalmad,
Könnyem törölje.

/Mária Magdolna

Kápolna

Felkelő nappal

Mielőtt fölkel a nap,
És lángba borítaná az eget,
Már szólítalak Istenem,
És csendben érintem, szereteted.

Szentség előtt

Istenem!

Ebben a csendben mindent megérték.
Csodálom végtelen Irgalmad, és jelenléted.

El is veheted

Istenem!

Ismered kísértéseimet és vágyaimat,
Melyek sokszor összeérnek.
Vinnének szédítve magukkal,
Csak hogy közeledbe sohase érjek.

Ismered idejét,
A kidolgozott terveket,
De parancsodra távolodna tőlem,
És el is veheted.

Rád talállok

Rád talállok Istenem,
Mert szívemet, - mely Érted dobban, -
Te adtad nekem.

Rád talállok, mintha szívembe írtad volna a Szeretet útjait,
Mely Hozzád vezet, hogy megértsem Irgalmad titkait.

Könnyeket is adtál. Mélyről fakadó szeretetcseppeket.
Legbensőbb találkozásunkban, mindezt, megértheted.

Mégiscsak volna, mi nem Belőled fakad,
És Rám kell találnod, hogy szívem tükrében lásd Irgalmadat?

Itt van a reggel

Szóltam Istenem,
És mondtam, hogy itt van a reggel.
Köszöntöttelek, és kértem,
Kísérj figyelemmel.

Odaadtam, amit mindig visszaadok.
Mindent abból, amit Tőled kapok.

Mindent, mert semmi sem az enyém,
És mosolyodat látom, ha Irgalmad fordítod felém.

Megköötözöttségeink / 1

Gyónásainkban föltűnhetnek az évekre visszanyúlóan ismétlődő küzdelmeink.
Bűnbánatunk a szeretetkapcsolatról szól. Isten, és az Ember közötti viszonyról, melyben az Irgalmán keresztül rendezett viszonyban, távlatok nyílnak előttünk.
Bűnbánat-elhatározásunkban az isteni Kegyelem, csodálatosan vezet és visz bennünket olyan döntésekbe, melyben a legapróbb lépésünk is óriási.
Minden egyes újabb döntéshozatallal, valamit megértünk abból, ami az Irgalma előtt elvárás jelent felénk. Mindezt, apró lépésekben közeledve teszi, mivel az Emberi kapcsolatunkban, és különösen a Róla kialakított szeretetképünkön sok a faragni való.

Megköötözöttségeink / 2

Ezek a mélységek már régóta mást mutatnak, mint amikor a „szokványosan ismétlődő” esetekre nem is fordítunk több figyelmet, mint hogy „szokványosan” meg is gyónjuk.
Ezeknek a mélységeknek azonban a vonzása is nagyobb. Odafigyelve látjuk csak be, tehetetlenségünket, ahol már nem elég a bűnök kerülésének fogadalma, hanem szó szerint a Szeretetnek, Irgalmának kell megfelelnünk. Olyan szempontoknak, melyben nem törölődhet, nem távozhat egyetlen pillanatra sem az Áldozat súlya, és Miatta felkínált szeretetkapcsolat felénk.

A „szokványosan” ismétlődő gyónásainkban, - régről ismert gyengeségeinkben, - a kísértés ereje mégsem lesz szokványos. Ha nagyobb az Szeretet vonzása, az elvárásai sem lesznek könnyebbek.

Megköötözöttségeink / 3

Megfelelni a Szeretet elvárásainak, olyan odafigyelést, olyan viszonzást jelent, melybe a Vágyainak eleget téve, nehezen kifejezhető az öröm, mely visszhangja felkínált, és felajánlott szeretetünknek. Az egyre jobban fölkinált szeretetünkben, az akadályok egyre jobban megnevezhetők lesznek, az addig szokatlan ismeretlenségből. Aminek korábban nem adtunk nagyobb hangsúlyt és nagyobb figyelmet, az most egyre inkább látszik, hogy mennyire nagy akadályt jelentett az odaadásunkban.

Az addig többnek is tűnő „apróságok” most kezdenek eggyé válni. Többnyire egyetlen eggyé. Azt is mondhatnánk, hogy csak egyetlen egy maradt belőlük, de az viszont óriási.

Megköötözöttségeink / 4

Az ismétlődően jelentkező kísértéseink, egyre jobban kerülnek fölismerésre, ha a Szeretet Irgalomnak akarunk megfelelni. Tartalmuk, mélységük, súlyuk és jelentőségük is Rajta keresztül tárulnak eléink. Míg azt gondoltuk, hogy a sok apróságnak komolyabb súlya sincsen, a *vád*, a *szembesítés* sem lesz komolyabb, és nagyobb.

Ezek a „semmiségeknek, jelentéktelenségeknek” tűnő apróságaink sokasága, fokozatosan állnak össze, miközben az Irgalom nagysága előtt, megváltásunk hatalmasságának értéke, és súlya is egyre nagyobb lesz előttünk, Akinek minden vétküinkre kiterjedő Áldozata hoz szabadulást.

Csak Te tudod

Csak Te tudod,
Mi az, mit megbocsáthatsz.
Amiről lemondnál miattam,
És boldognak láthatsz.

Csak Te tudod,
Hogy szeretetemért mit adsz cserébe.
Hogy viszonzásomért,
Minden Áldozatod, megérte.

Maradj velem

Ha nem értenéd,
Mi is van velem,
Elég, ha velem vagy,
És fogod a kezem.

Ha csak itt vagy,
És nem is kérdezel,
Minden gyönyörűbb lesz,
Mert létezel.

Ha válaszolnék majd szeretetedre,
- Megköszönve, hogy itt voltál velem, -
Maradj még kérlek, maradj mindörökre,
És ne engedd el kezem.

Megtehetem

Megtehetem Istenem,
Hogy nemet mondok,
És parancsokat,
Neked is én osztok.

Ha akaratomat nem teljesítenéd,
Máshoz fordulok, mert megtehetem.
Ha közelednél, elmegyek melletted,
És behunyom a szemem.

Behunyom szemeimet,
És szívemet bezárom.
Amire szükségem van,
Úgy is megtalálom.

Ha elfáradnék egyszer,
Legyél majd mellettem.
Irgalmadba hadd karoljak,
Hadd legyek boldog, hogy megtehettem.

Áttörések

Bármilyen alkotás elgondolkoztathat bennünket Istenről, de merő erőlködés maradna csupán fantáziánk világából, ha nem az Irgalom, és a Szeretet sugárzik át rajtuk. Az a szeretet, mely válaszként is ugyanazon a szív hullámon szólal meg bennünk akár egy ilyen áttörés alkalmából, melyben az áttörést, maga a Szentlélek végzi.

Súlyos bűneink

Általában egy is elég belőle ahhoz, hogy akár hosszú évekre megkössön. Súlyos bűneink súlyát, leginkább akkor tapasztaljuk, amikor szabadulnánk tőlük. Ezek súlya nem csak akkor válik nyilvánvalóvá, mikor visszaesünk, hanem amikor még mélyebbre süllyedünk benne. Minden fogadalmunk, és elhatározásunk, rövidebb-hosszabb nyugalmi időt jelenthetnek. Ismétlődésükkel ránk növe, bele lehet öregedni, bele lehet betegedni.

Isten megbocsátó Irgalma, minden megbánásunk alkalmával, a gyónásunkban ott van, jelen van. Időbe telhet, míg nem csak Isten Kegyelmevel szembesülünk, Irgalmának fölbecsülhetetlen nagyságával, hanem szembesülünk önmagunkkal. Úgy, mint ahogyan Ő lát bennünket, miközben döntésünkben, egy-egy bűnben, teljességgel el tudunk merülni. Időbe telhet, hogy ennek súlyát megértsük.

Előfordul, hogy testestől-lelkestől összetörten jutunk Jézus elé. Amikor már nem bízunk magunkban, sem olyan megoldásokban, melyekkel ezt a találkozást elkerülhettük volna.

Uram, nem vagyok méltó! / 1

...Ha akarod Uram, meg gyógyítasz engem!

Próbáltuk-e már magunkban, szentmise alatt többször kimondani, Jézus felé kiáltani ezeket a szavakat?

Vagy kimondjuk a többiekkel együtt, amikor eljön annak az ideje, oda sem figyelve, megszokásból?

Amikor eljön az ideje? - várnom kellene arra, hogy kimondom majd, ha a másik is kimondja?
Majd megteszem, ha a másik is bevallja?

Nem vagyok béna, nem vagyok vak, süket, sánta, stb. de hogy lélekben mit hordozok, milyen sebeket, a bűneimnek milyen vonásait már a testemen is, azt azért az Isten látja.

Sokáig élünk ezekkel együtt, amíg bele nem betegszünk. Sokáig hordozzuk ezeket, és válnak tulajdonsággá, személyes vonásokban megerősödve, mert ezekkel jutottunk előre, érvényt szerezve akaratumnak, hogy meg kaphassuk mindazt, amire vágyunk, kiaknázva ennek az életnek a lehetőségeit.

Uram, nem vagyok méltó! / 2

Látványos a béna végtag, a vakság, a vérfolyásos betegség, stb. Tudni lehet, hogy egy-egy ember esetében, hol van szükség a gyógyulásra. - Tudni lehet?

Hányszor imádkozunk kórházban fekvő betegeinkért, gyógyulásért, és mintha nem tartozna szorosan az imádsághoz, mert nem előzi meg keresztvetés, kimondjuk azt, amit hallani is fájdalom annak, aki Jézus akaratát keresi szüntelen, és mielőtt Jézus kérne bármit is, már meg is teszi.

Ugyanis megrökönyödünk azon, ha nem azt kapjuk, amit kérünk.

Az állhatatos ima, nem az akaratos, minden áron erőszakosságot jelenti. Ha állhatatosak volnánk az imában, mely a Szeretet folyamatos visszatükrözése isteni szeretet felé, tudnánk arról, hogy közbenjárásunkra mennyire nagy szükség van, és hol. Hogyan tudunk segíteni Jézusnak, hogy amiért közénk jött, abban adjunk lehetőséget számára éppen úgy, mint magunk számára, amikor engedünk az isteni szándéknak, hogy lelkünket teljesen átjárja a Kegyelem, a Megváltás gyönyörű ajándéka.

Hol van ez az ajándék attól, amire mégis mi számítunk? Mint ha lehorgasztanánk fejünket, mint a gyermek, aki csalódott. Hiába dolgozott az apja annyit, hogy meglepetésével örömet szerezzen neki, csak állunk a felénk nyújtott Kegyelem előtt, de mintha nem kellene, mintha nem tudnánk mit kezdeni vele, mert nem erre számítottunk.

Uram, nem vagyok méltó! / 3

A látványos testi betegségeinkért könnyebben fogalmazódnak meg segítségkérő imáink. De mi van a leprásokkal, akiknek szépségére is ráhúzódik? A lepra nem azért lepra, mert egyszerűen mindenét elveszítve kerül egy elkülönített terület tagjai közé, eltorzult külsővel. Valamikor valaki, Őt is nagyon szerette!

Ez a lepra bármikor, már egészen fiatalon megjelenhet! Meg is jelenik. Elválasztva egymástól szerelmet, barátot, férjet és feleséget, gyermeket, és szülőt is. Mint ahogyan engemet is elválaszt az oka, a bűn, az Istentől.

Nincsen lepra? Mert nincsenek elkülönítők sem?

Milyen sebeket hordozunk a tetoválásokkal borítva, arcfestékek és színezők alatt? Ezek nem csak a csábításaink kellékei. Mint a kihívó öltözködés, a központban csillogás vágya sem.

Hangulatunk visszaszerzése érdekében, menekülünk egy depresszióból. Mintha ez lenne a kezelésre szoruló pont, amiért nem találunk vissza biztonságunkhoz, mert kiszívták az erőnket, elvették a reményünket, lefokoztak, leminősítettek a munkahelyemen, stb.

Nem is várunk el többet a kezeléstől, mint hogy talpra állhassunk mielőbb, hogy akaratumk ismét önállóságra találva taroljon. - Hazug egészség ez, amiben mégis sokan hiszünk. Lepra, melyet takarunk a külvilág előtt, és egymás előtt is, mert sebezhetőségünket, sebeztségünket is elárulnánk. A sikereinknek állítanánk csapdát önmagunkkal szemben.

Uram, nem vagyok méltó! / 4

A csábítások, ösztöneink és vágyaink, utálataink, sokszor takarásból kerülnek felszínre. De ha nem érünk el sikert, továbbra is takarásban maradnak, mintha gyökerük sem lenne bennünk. Pedig ezek képesek újra hajtani, ha ezeket tápláljuk céljaink elérésére.

Hány házasság esik áldozatául, és törik ketté ezek miatt, belülről támadva, vagy kívülről? - Férfi és a nő, egyaránt képes erre.

Hány papi és szerzetesi hivatást ér utol, Istennek tetsző hűséget és tisztaságot megtörve, és meg is magyarázva? Hányféle fegyvere van az önzésünknek, melyek használata sokkal mélyebbről kerül elő, melyek viseléséről, használatának módjáról sem tudtunk korábban?

Mik lehetnek ezek? Képességek, melyeket erősíteniünk kell magunkban? Nem tartoznak a betegségeink közé? Nem lennének ezek olyan sebek, melyeket lelkünkön, és a lelkünkben hordozunk?

Mik ezek, melyeket mégsem nevezünk meg, és nem is adnak okot arra, hogy Jézushoz kiáltunk gyógyulásért, ezektől szabadulva?

Uram, nem vagyok méltó! / 5

Vannak templomok, melyekben nem olyan feltűnő, ha valaki beáll a gyónásra várakozók sorába. Mielőtt közösen elhangzana ez a mondat, ez a kérdés, ők már ott vannak a sorban, és gyógyulásra várnak.

Az Istentől fakadó Szeretet gyógyít. Nem csupán szeretetet ad, amire az embernek leginkább szüksége volna, minden mást figyelmen kívül hagyva. Az ilyen fajta felszíni szeretet visszaállítására pénzért, rengeteg megoldás található, melyek nem is adnak, nem nyújtanak többet.

A Szeretet ugyanis nem csupán szeretetből áll. Nem csupán annyi, amennyit elvárunk tőle. Azonnal el is fordulunk felőle, vagy szakítunk vele, ha az állandó elismerés, jóleső egyetértés mellé más is beférközne.

Pedig az isteni Szeretet elválaszthatatlan részeként ott van az Irgalom. Ez az Irgalom, Istentől származik, mely több annál, mint hogy ezt tulajdonságaként ráruházva elvárjuk Tőle, szeretetét kiegészítve, vágyainknak, és elképzeléseinknek megfelelően. Felülmúlhatatlan Irgalom, mely személyes Jézus Krisztusban. Oly gyönyörű, hogy számunkra éppen hogy csak fölfogható, és megérthető.

Erről beszélni talán nem tud az, aki minden további nélkül sorba áll, hogy Jézus el ne kerülje. Ne menjen el mellette anélkül, hogy ne találjon vissza Istenhez. Anélkül, hogy egészen belül, lelkünket meg ne érintse, aki máskülönben képtelen, vagy nem is lenne méltó a Szeretetre.

Uram, nem vagyok méltó! / 6

Ez nem csak a betegek, a gyógyulásra várók kérése. Ez gyönyörű imádság is, mely a Szentek szívében is megfogalmazódik, és itt a Földi életüket végig kíséri. Mindig is van okuk arra, hogy az isteni Szeretet felé így közelednek. Méltóságot is Jézusban nyernek, a legbensőbb találkozásban is, a legbensőbb odaadásban, hogy Isten Szeretete mindent akadálytalanul átítasson, és még ők is ennek a szeretetvágnak nyissanak utat, és lehetőséget.

Ez az imádság így kimondva, már régen nem kifejezetten egy gyógyulásra várásról szól! Már régóta minden elfogadása, és azok följajánlása szólal meg hálával az Áldozatért. A különbözőséget figyelembe véve, Akinek Nagysága előtt a Teremtmény, az Emberi lélek, szeretetből és imádattal meghajolva ebből a Szeretetből merít a mindennapos kapcsolathoz.

Mintha ezek a lelkek mindent tudnának, mindent értenének Isten minden szeretet rezdüléséből. Nem sok, vagy éppen semmilyen más vágyuk nincs, mint az Ő szeretetét viszonzni. Változatlanul hagyva, és nem befolyásolva elvárásokkal. Talán inkább érintetlenül hagyva, de ez is inkább azt jelenti számukra, hogy a bűneiktől minél mentesebben.

Meglepődünk, amikor azt látjuk, hogy ilyen odaadással milyen betegségek, milyen fájdalmak hordozására is képesek?

Meglepődésünkben észre vesszük-e, hogy az Isten szeretete és viszonzott szeretése mit jelent? Mielőtt ki mondanánk, hogy ez milyen szörnyű, tettünk-e lépést Hozzá közeledve, miközben minden lépésnél többet értenénk meg az Irgalmából, és gyógyító szeretetéből?

Benső utak

Imakérések

Vágyaik eléréséhez, azoknak teljesítéséhez kérnek sokan imát.

A kérések távlatait belátva, nem kérhetek számukra mást, mint - a legtöbbet, - hogy az Isten végtelen szeretetét megtapasztalhassák.

Azonban látom, ez mekkora szenvedést okoz nekik. Mielőbb vissza is térnek sajátos örömeik biztosításához.

Isteni akarat követése

A gyermeki szív még nem eléggé önálló, és határozott, a felnőtt akarat pedig sokszor már gyöngé.

Pedig döntéseinkben, vágyainkban tűnik ki igazán, mit adunk vissza szeretetünkől, vagy mi mindenről mondunk le Isten szeretetéért.

Amikor nem kapunk semmit

Olyan, szinte nincs is! Akik a Szeretettől függnék, azok mindent megértenek Belőle. Az első vádakon is túllépve, amikor az elégedetlenség, és a telhetetlenség akarnak erőt venni bennünk. Nem lesznek erősek, ha nem hiszünk bennük, és csak a Szeretetben hiszünk. Az egyetlenben, Aki a Világ kezdete előtt is Szeretet volt.

Ha úgy gondoljuk, nem kapunk választ, vagy magunkra maradtunk volna, milyen távolság okozza mindezt, mely leginkább belőlünk fakad, és miért?

Kísértéseink / 1

Befolyásolhatók vagyunk

Befolyásolhatók vagyunk. Különösen azokon a pontokon, ahol támadás érhet bennünket, és általában veszítünk.

Nem gondolhatjuk egy pillanatra sem, hogy erősebbek lennénk, egy hasonló, és a legutóbbi esésünk óta. Ha ezt gondolnánk, és egy darabig nem is kerülnénk a kísértés csapdájába, ezt elhinni, önmagában is csapdát jelentene. Általában ezzel is csak az idejét húzzuk. Figyelünk rá, és közben fölmérjük saját erőnket. - meddig?

A támadás idejében ez valamennyire lehet fölmérhető, és úgy tűnhet, előbbre jutottunk. Mielőtt azonban kihúznánk magunkat, tudnunk kell, hogy aki célját akarja, az másképpen is tesz érte.

A tét, mi vagyunk. Ez pedig számára mindent megér, hogy a támadásokban ő jöjjön ki győztesen.

Kísértéseink / 2

Mit írunk alá?

Hatása alatt, látszólag egyet tehetünk. Utólag beismerve, hogy még sem voltunk határozottak, nem mondtunk nemet. Felkínált lehetőségeink ugyanis sokszor csábítóbbak.

Hogyan is mondhatnánk nemet, amikor az indokok mögött azt sem vesszük észre, hogy mennyire saját magunk ellen szólnak, amikor beleegyezőnk, és már szinte mi magunk akarjuk. Azonosulva a csábítás lehetőségeivel, nehéz is ebből kiszakadni, amikor már azon dolgozunk hogyan, és miként érhetjük el célunkat, mely így, már személyes vágyam.

Kísértéseink / 3

Kiismertük volna?

Ebbe nem szabadna belemenni. Megközelíteni, távolról sem szabadna! Nagyobb zsákutcát jelent, mint gondolnánk. A kísértés kínálata rendkívül színes. Számtalan lehetősége van annak, miként juthatunk a „tudásban” előbbre, magasabb szintre, eredményekre, elismerésekre, és tekintélyt szerezve magunknak.

Ha ezek a feltételek adottak, elgondolkozva is nehéz fölismerni, beismerni, hogy már rég veszítettünk. Ugyanis ilyenkor általában már azt mérjük föl, mit veszítenénk azzal, ha ezeket az eredményeket a szemétkébe dobnánk, mivel egyébként másra nem is jók, csak áltudományra, pénzszerzésre, másokat kihasználva.

Kísértéseink / 4

Veszítettünk volna?

Ha csupán a tudás szintjén megszerzett tanulmányok lehetőségeit halmozzuk, ez a kérdés egyre inkább elvész.

Idővel föl sem tűnik, hogy nem csak a gyónás lehetősége, vagy szüksége nem jut eszünkbe, de már régóta templomba sem járunk.

Beszélhetünk ugyan Istenről, de ilyen távolságból vajon milyen isteneket fedeztünk föl, milyen istenekbe szerettünk bele, milyen isteneket szolgálunk az Egyetlen és Irgalmas Isten helyett, nélkülözve Áldozatát miértünk, a bűneink miatt?

Kísértéseink / 5

Közelről-távolról

Ne legyen az a cél, hogy dicsőséggel jöjjünk ki belőle. Így neki állva már is, veszítettünk. Még ha nem is mentünk a közelébe, és már távolról nemet tudtunk mondani megfelelő határozottsággal, fölismerve a támadás ismerős formáit és lehetőségeit, az adott és sokszor ismétlődő helyzetekben.

Ha nehéz is összeszedetten imádkozni, talán olyan pontjához érkeztünk imaéletünknek, amikor azt kell mondanunk: „gondolkodás nélkül mégis megteszem.” Itt, és most!

Kísértéseink / 6

Azonnali imádságaink

Nem könnyű szavakat találni, imádkozni, amikor más vágyak és gondolatok, nagyobb súllyal terelnék el figyelmünket, más lehetőségekre csábítva.

Pedig az imaéletünkben, ezt egyre inkább meg fogjuk tapasztalni. A kitartásban pedig egyre többször.

Miközben ismerősek lesznek a kínálókozó lehetőségek, hamisságuk, és csábító erejük, már tudjuk, hogy mindaz hazugság!

Másmilyen a Szeretet vonzása! Más azé a Szereteté, Aki ilyen helyzeteinkben is jobban bízik bennünk. Bízunk abban, hogy a csábítás idején, azonnal Bele kapaszkodunk. Ezt azonban tudni fogjuk, hogy mennyire nem elég. Ha távolabb is gondolnánk Tőle magunkat, maradjunk a közelében. Ha ezt nehéz is lenne elhinnünk, tudjunk róla, mennyire közel van hozzánk!

Amíg a vihar tart, addig a kinti zaj hatalmas lehet. Bellül azonban mindazok ellenére is ott lesz velünk, a legnagyobb csendben. Önfeláldozása révén, soha nem is volt távolabb!

Kísértéseink / 7

Amikor csend van

Gyónás után, megnyílik egy kapu, mely miatt nem kerülhettünk közelebb, vagy éppenséggel több kapu becsukásával a Szeretet ellen nemet mondva, jobban távolodtunk Tőle. Nincsenek falak, védelmi támaszpontjaink sincsenek. A legszebb állapot, melyben semmi sem választ el Isten gyönyörű Irgalmától. Megértem Őt, Irgalmának felkarolásában. A csöndben, mely újra nyitott az isteni vonzásban.

Ismét tudok mit mondani, van miről beszélnem, van miért szeretnem Őt, megnyíló Nagysága előtt, Teremtményeként, a Megváltásban. Imáim akadálytalanul, a legközvetlenebb kapcsolatban fogalmazódnak. Ilyen kapcsolatban nincsen lehetetlen. A Végtelen nyílik meg előttem magasságaiban, és bennem, a mélységeiben.

Ha csak erre az öröme gondolok, mely most megérint azzal, hogy az Irgalom valóban mindenén áthat, ez az öröm csitulni fog, mint bármilyen ajándékot kísérő öröm bennünk. Pedig az ajándék nem veszíthetett értékéből, nem kophatott meg, hiszen még „alig használtam”.

Kísértéseink / 8

Amikor csend van

A kegyelmi állapot, a szentségek vételével, méltóvá, és képessé tesznek Isten viszont szeretésére, Szeretetére. „Ki-be járást” adnak Isten előtt.

Ki, és bejárást. Míg nem egyre több lesz azután a kijárásiunk, és egyszer ismét kint ragadunk. Eltűnnek a kapcsolatunkban fontos párbeszéddek, és az imádság is egyre nehezebb. A kötött formájú imák sem fogalmaznak meg semmit sem abból, amit személyesen ki kellene mondanom. Elmondom azokat, de már semmi sincsen bennük abból a tartalomból, mely belőlem fakad, az alkalmanként már megismert szeretetkapcsolat mélységéből.

Sokszor lesz ez így akkor is, amikor semmi sem indokolná, hogy a távolság mégis megszakadjon, de az egy következő lépés szakasza, melyben marad a hit. Olyan Szeretetkapcsolatban, melyben nem kapok választ, és nem érkezik semmi a viszontszeretésből.

Akár így, vagy akár úgy, mindenképpen rólam van szó: mit adok hozzá a Szeretethez? Mit „öntök bele” a Teljességébe? Van-e még mit hozzá adnom, vagy ajtók csukódnak be előttem, és bennem, azután várok. Azonban az így becsukott ajtókat nem töri át az a Szeretet, Akitől mégis azt várom, hogy valamilyen módon közeledjen felém.

Kísértéseink / 9

Amikor csend van

A kegyelmi állapotban nyitottak leszünk Isten Irgalma felé. A Megváltásban csodálatos tapasztalás, hogy nem vagyok Egyedül, és nem más szeret engem jobban, és elfogadva mindenestől, mint maga az Isten, a Mindenható, Egyetlen egy Isten, az Irgalom, és a Szeretet Istene.

A miérteket azonban nem szabadna elfelejtenünk egy ilyen oldottságban. Különben könnyen a külsőségeink felé fordulva, újra próbálkozunk. Újra kérdés lesz, mi az, amit elfogad belőlünk, vagy bennünk? Ismerősek lesznek a felmerülő kérdéseink: „miért nem?” Ezeknek sorozata jelzik, hogyha távolodnánk Tőle.

Egy szeretetben nincsenek miértek, hacsak nem rólam, és miattam, velem kapcsolatosan, aki korlátokat akarok szabni, vagy a Szeretet korlátait akarom módosítani.

A Szeretet végtelensége, nem mindenre nyitott. A Szeretet önzetlen, és felajánlott szeretettől, áldozatoktól teljesebb. Mindig több, mert Szeretet.

Kísértéseink / 10

Amikor csend van

Tiszta szívvel és lélekkel Isten előtt, csend van. Semmilyen külső zaj nem hatol át rajta, és nem jut el a bennem lévő szeretet csendjébe. Közelebb vagyok Hozzá, lehetőségeket adva, hogy ez a szeretetkapcsolat élhessen, velem, és bennem.

Teremtményként vagyok Előtte. Teremtményként mindig tudnom kell, hogy milyen Szeretet vonzásában vagyok. Amikor közelében volnék, sem szabadna eltekintennem amellelt, mely miatt az oly gyönyörű, és tiszta Szeretetét csodálhatom.

A miértek, melyekre előbb-utóbb meg kell fogalmazódnia a válasznak bennem, két irányból hoznak választ:

Az egyik, midig Isten Szeretet Áldozatára mutat, a másik pedig sorozatokat nyit, mellyel ismét magamra mutatva, magamra hívom föl Isten figyelmét, irányítanám akaratát tetszésem szerint. Ez az utóbbi nem fog megtörténni, ha mindig az a Szeretet bontakozhat ki hitemben, mely az Örök Szeretet. Tőle függök, Érte vagyok, és Miatta.

Kísértéseink / 11

Amikor csend van

Teremtményként megszólalni Isten előtt, a Szeretet kapcsolatban, egyaránt jelent imádást, az imádság minden formájában. Ugyanis az mind a szeretetkapcsolat párbeszéde. Akkor is, ha kötött formájú imáimban kerülnek kifejezésre. Párbeszéd akkor is, amikor „én beszélek”, vagyis bennem fogalmazódik meg válasz a Szeretet viszonzásában. „Elidőzve” Isten Jelenlétében, melyben Benne vagyok, és maradok minden más tevékenységemben is.

Maradok úgy, hogy nem távozom. Sem múltó napok, sem érzelmek, semmilyen más vágyak nem fordítanak el Felőle. Minden vágyam az Ő Szeretetszűrőjén keresztül fogalmazódhat meg bennem, hogy Tetszésére találva, tetszését találja Bennem.

Kísértéseink / 12

Amikor csend van

Hogy tetszésében maradjak Istennek, miattam is följánlott Áldozatát tárja elém. Az Ő szeretet megnyilvánulásának Teljességét.

Ez a Szeretettükör, nem csak egyetlen pillanatra kerül bemutatásra. Nem csak egyszeri bizonyítása marad, melyet azért tár elém, hogy tekintsek bele, mi az Ára, elkövetett bűneimnek, bűneinknek.

Amikor újra tiszta lélekkel tekinthetek Irgalmára, ezt a „szív állapotot”, meg kell tartanom. Egyre tudatosabban, figyelve arra, hogy a már régről ismert ismétlődő kísértéseim pillanatokban se legyenek távolabb attól a Gyönyörű isten Arctól, melyet csak az Szeretetének gyönyörű tükrében láthatok meg. - az Ő Irgalmát.

Irgalmasnak lenni / 1

Miérteket keresve, nem éri meg irgalmasnak lenni. Úgy el sem jutunk odáig, vagy csak az időt húzzuk, miközben egyre több indokot találunk arra, hogy akár finoman is, de visszaüssünk, vagy valahogyan elfogadásunk keretei közé szorítsuk a másikat.

Sokszor még a magyarázatát is el kell hagynunk annak, amivel a másik előtt tisztáznánk, amit művel.

Ez a két lehetőség, már jelzi, hogy nem csak a kemény reagálás, hanem egy finomabb megoldás is lehetséges lehetne.

Ez az utóbbi, legtöbbször azonban már egy másik megoldást hoz, más lehetőséget kínál. Egy harmadikat.

Meglepő lehet ugyanis, ha nem arról fog szólni, hogy milyen gyönyörűen tudok fogalmazni, arról sem, hogy mindezt milyen szeretettel teszem, stb. - mindez, ugyanis rejtett önvédelem lenne.

A harmadik lehetőségként, meglepő közelségbe kerülhetünk Jézussal. Találkozásunk Vele, sokkal természetesebb, és Emberibb. Ahol leperegnek rólam a sajátos csillámok, fölöslegessé, és hamissá válnak.

Sokkal inkább megértjük az Irgalom Végtelen hatalmát, Aki előtt most Én állok, egyedül.

Irgalmasnak lenni / 2

Hálát adva a nehéz helyzetekben, több dolgot is megérthetünk. Nem pusztán azt, hogy a másikat megértem, vagy belelátok, vagy saját magamat is jobban megismerem, hanem legfőképpen azt, hogy Isten előtt mindannyian esélyesek vagyunk az Irgalmára, befogadó szeretetére.

Eleinte úgy tűnhet, hogy ki jobban, ki kevésbé, de idővel ez a mérlegelés is el fog múlni, amint Jézus elé állunk. Nem mérleg Ő, akin keresztül folytathatnánk ítélkezéseinket, megítéléseinket. Előtte fontosabb, amit személyesen közölne velem, miattam és értem.

A másikkal, ugyanis ugyanezt teszi. Hogy a másik erre nem nyitott? Ha mi tehetetlenek vagyunk, vajon az Isten miért nem jut el hozzá közelebb?

Irgalmasnak lenni /3

Irgalmasnak lenni nem győzelem. Még ha úgy is tűnne, legyőzve önmagunkat. Ez a stratégia ugyanis nem fog sokáig győzelmet hozni, vagy elismerést. A nehezebb kihívások előtt elbukunk. A Világ is nehezen változik, és Én is.

A győzelemből mégis mi az én részem? Semmi.

Semmi, ha láthatom Isten Irgalmát, megfeszítve. A Kereszt nem tűnhet el Isten Szeretetének megnyilvánulásából. Ha ez ütközőpont lenne, amiért nem érteném meg Őt, akkor többször kell elfogadnom egy-egy találkozás helyét a Keresztnél, míg nem megértem, hogy ha ezt kerülném, addig az Istenhez, az Igazságához sem vagyok közelebb.

Irgalmasnak lenni /4

Döbbenetes lehet megbocsátani a másoknak. Különösen akkor, ha erre nem keresünk magyarázatot, amivel indokolnánk. Jézus szavai ismerősek lehetnek számunkra a megbocsátást illetően, melynek eleget tenni nem lesz értelemszerű. - legalábbis kezdetben nem.

Ki tudja, hány lehetősége volt már annak, hogy megbocsássunk? Milyen megoldásokkal tettük meg, melyek valóban azok lehettek?

De sokszor kellene már akkor megbocsátanunk, mielőtt annak bármi értelmét belátnánk. Az isteni Kegyelem milyen gyönyörűen meg tud nyílni, amint közelebb hajolunk Hozzá, feltételeink nélkül.

Hogy mi megbocsátottunk, annak jelentőségét is csak ilyen közelről láthatjuk. Nem is azt, hogy mi mire vagyunk képesek. Ennek jelentősége ugyanis azonnal elvész, amint belátjuk, hogy nekünk már előbb irgalmaztak. Ez pedig nem csupán szavakkal történt.

Az isteni Áldozat, mérhetetlen bizonyítéka lett, Isten Szeretetirgalmának.

Irgalmasnak lenni /5

Nincsen még egy szeretetmegoldás, mely ekkora Áldozat bizonyítását jelentené bűneink miatt. Szenvedése, mindnyájunk bűneiért viselt kínokkal történt, melyben a Szeretet, nem semmisült meg.

Bűnökért, melyekben Isten jelenlétét nélkülözve kiélem a magam vágyait. Ura vagyok magamnak, és érvényesülést szerzek mások fölött is.

Isten Irgalmával szembesülni, megérteni Őt, nem lehet elnagyolt szándékkal, vagy semmiségeknek feltüntetett hibáinkkal, mint ahogyan aggályoskodva, küzdve a büntelenség ellen is nehéz.

Ember vagyok, a Megváltásra szorulva. Amikor Isten Irgalma már nem kifejezetten a szakadatlan, és szünet nélküli megbocsájtásokról szól, többet kell, hogy jelentsen számomra. Amikor már nem csak a megbocsátásért „keresem föl”.

Mennyire van közel Jézus, mennyire van jelen Isten Irgalma a küzdelmeimben? - fontos, hogy én mennyire vagyok közel Hozzá, mennyire akarok közel lenni, teljességgel lehetőséget adva Számára, hogy az Ő akarata érvényesüljön rajtam, és Ő legyen a több. A Megváltás, személyre szóló Ajándéka Istennek. Külön-külön, egyenként, és egyénekenként az Ő közösségében. Dönteni, és válaszolni sem megy másképpen, csak személyes elhatározással, és odaadással.

Irgalmasnak lenni /6

Sem szépségem, sem tudásom, nem szab határt Isten Irgalma előtt, mint ahogyan fogyatékoságom sem. Ha testi fogyatékoságra gondolunk, be kell látnunk, hogy aki nem tartozik közéjük, az sokszor több, és nagyobb bűnökre képes. Én volnék egyedül, aki nem tartozna sehová sem, és több szeretetre, Isten nagyobb szeretetére volnék méltóbb?

Színe előtt milyen hangsúllyal mondom a többiekkel együtt, hogy „Uram, nem vagyok méltó”? Csak azért, mert mások is ezt mondják, akkor ez, különösebben nem jelent sokat, nem érint jobban.

Márpedig ez válasz, és a saját válaszom kellene hogy legyen, Isten fölkínált Irgalmára, melyből egyre többet meg kell, hogy értek minden újabb közeledésemben, Istennek minden újabb közeledésében.

Irgalmasnak lenni /7

Aki közelebb van Isten Irgalmához, nem feltétlenül marad ki ebből. Jézus, Isteni Személy. Mégis a Getszemáni kertben, a legnagyobb kísértéseinket is megismerve kezdődött számára a szenvedés. - bűneink miatt, melyekre igent mondunk.

A bennünk lévő szeretetformák, vagy szeretetminták, nem jelentik, hogy irgalmasak is lennénk. Megbocsátani ugyanis sokféleképpen lehet, miközben ugyancsak mi diktáljuk a feltételeket, akár szülőként a gyermek viselkedéseit korrigálva.

Mennyire más, amikor az isteni Irgalommal találjuk magunkat szemben. Azokért a vétkekért, melyekben Isten, a bűneink súlya mellett nem nézett el. Ára számunkra mérhetetlenül nagy kellett, hogy legyen.

Irgalmasnak lenni /8

Megbocsátásunkat, nem diktálhatja szeretetelvárásunk. Megbocsátásunkat az Isteni Szeretet diktálja. Nekünk Ő szab „feltételeket”. Elveszve Benne, - mindenféle okoskodás nélkül, - válik határtalanná.

Irgalom, Megbocsátás, Áldozat, Szeretet, Isten gyönyörű keresztútja az Őt körülvevő Emberi közösség szeretet gyűrűjében, számunkra is követhető.

Teljességében csodálatos marad, minden megnyilvánulásában. Kezdve a Betlehemi születésnél.

Lehet, hogy nem annyira Betlehemeink pompáját kellene csodálnunk ahhoz, hogy előbbre lássunk. Előbbre sokkal.

Az okát meglátva mindannak, amiért Isten közelebb akart kerülni hozzánk - nem pusztán a múltunk bűnei miatt.

Út menti kereszt

Mikor erre visz utam Istenem,
Közeledben járok.

Más utat nem ismerek Feléd,
S hogy közeledbe jussak, nem is találok.

Randevú Istennel?

Gyönyörű ideje a találkozásnak az imádság. Vajon találkoztunk-e, vagy csak hangulatom, érzelmeim nyiladoznak egy különös szeretet irányába fordulva?

Mindegyik fontos, és hozzám tartozik. Ha alapja, indító oka marad az imádkozásnak, az imádság hullámozó, hangulatfüggő lesz.

Megszakításainkkal, többnyire előről kezdődő kapcsolat marad, melyben találkozunk alkalmanként, de az ismeretségig nehezen, vagy nem jutunk el.

Szeretet teljességében

Az isteni Szeretet, Teremtőszereket, mely nem alszik ki, és nem ég el. Folyamatosan Van jelen az egész Világban. Alkot, terem, létrehoz, megújít, mindig kitárt szeretettel.

Ebben a Szereteten születünk, és ezt a Szeretetet keressük, és fedezzük föl. Ennek a Szereteten a vonzásában ismerjük meg a Sebeket, melyeket Rajta ejtünk.

Ezek a sebek, rajtunk is jelentkeznek, amint ellene mondunk, meg tagadjuk, vagy nélkülözzük Őt.

Mégis, Ő marad csupán az egyetlen, Akit keresünk, és hiányolunk, és Akinek Teljességében részesedhetünk. Nem megnyerve, és birtokolva Őt, hanem beleolvadva. Igent mondva erre a Szeretetre, Akinek szeretete hatalom, mely nagyságában, végtelen befogadásában, kitárulkozásában, nélkülözhetetlen Irgalmában nyilvánul meg leginkább.

Ezzel a gyönyörű Szeretettel élünk együtt, amikor igent mondva nem csak befogadjuk Őt, hanem akarát keresve, a Rajta ejtett Sebeket „gyógyítjuk”.

A Szeretet

Örömeim igazolják, hogy Van, létezik.

Hogy örömeim Belőle fakadnak, ennek fölismerése, hozzátartozásomat fejezi ki.

Hogy minden Tőle van, minden Róla szól és Érte, ez már mélyebb kapcsolatot tükröz. Abban a magasságban és mélységben, abban a közelségben, melyben megértem Őt, és amelyben képes lehetek befogadni.

Megváltás

A Megváltás személyes közelséget, odaadást jelent Isten felé, azzal együtt, hogy Egyetemes. Egyetemessége távolinak, mégis önmagától értetődően automatikusnak is tűnhet. Isten Irgalma, - legbensőbb Szeretetének kifejeződése irántunk, - mégsem az.

Nem bízhatunk Feltétel nélküli szeretetében, amikor határait mi szabjuk ki. Ezekkel a határokkal fogunk Elé állni. Megdöbbenő felismerés lesz, hogy ezekkel a határokkal, magunknak szabtuk korlátokat, vagy éppen más irányokban olyan szabadságot, melyekben Tőle távol kerestünk, Akaratába nem illő lehetőségeket.

Saját békém és saját örömeim

Csupán az ÉN békémre, belsőleg megteremtett harmóniámra felügyelve, napi gyakorlatok árán is sikerülhet valóban rátalálnom. Ezt mindenféle szeretetkapcsolat nélkül is megszerezhetem.

Kerüljük messziről a fogalmát is annak, hogy *szenvedés*, mely sehogyan sem illik bele hangulatterápiás módszereinkbe.

A keresztút gondolatai, a vér, a kínzás, a perből visszamaradt leírások, taszítanak bennünket attól a Szeretettől, Akihez így, valóban nehéz közelednünk. Pedig az isteni Szeretet ilyen kitárulkozását megelőzően sem közeledtünk Hozzá. Addig nem tudtunk Róla, így meg nem is nagyon szeretnénk.

Vágyaink

Kísértéseinket kísérő küzdelmeinkben és fáradtságainkban, ne álljunk meg, és ne forduljunk más irányba. Ne fordítsuk el szívünket, ne adjunk más vágyaknak lehetőséget, mint hogy ott maradjunk az Irgalom előtt. Nem a közelében, hanem előtte. Közelében lenni, távolságot jelenthet. Előtte pedig már tekintetét, akaratát keresem. Ha tekintetét keresem, Arcának vonásait is látom. Ezek a Szeretet vonásai. Ezek azok a vonások, melyeket akár távolról is föl lehet ismerni. Hiába takarná előlem szenvedés, a gyötrelem, a borzalom, éppen úgy nem fogok bennük hinni, mint a hazug örömek csábításában, melyek ugyanúgy takarnák előlem.

Szeretet látványa

Csoda lenne, hogy ha annyi elesést és bűnbánatot követő találkozásaim sorozatában, egyre inkább Isten Irgalmának, akaratának, és Szeretetének kibontakozásához adok lehetőséget, Akinek Sebei gyógyulást hoznak az Embernek?

A keresztút, a legcsodálatosabb útja, az isteni Szeretetnek, melyen keresztül közelebb juthat hozzánk, és az elkövetett borzalmaink látványa sem lehet akadály a annak, hogy Ezt a gyönyörű Szeretetet takarják előlem.

„Segíts magadon...”

Ez az első, amit megteszünk. Amíg erőnk engedi, amíg pénzünk és elképzelésünk is van, addig hitünk is van.

Sokféle feltalálója, és megtalálója van már a Földi boldog élet útjának, és a receptek sem olcsók. Kesze-kuszaságban a kínálat hatalmas, és beleveszni sem nehéz.

Van, amikor már a pénzünk is kifogy, és minden reményünk is elfogy vele együtt. Hitben talán már közelednénk is az Isten felé, de ha egy utolsó ötlettel megoldásra találnánk, elfelejtünk mindent. Minden küzdelmet, aggodalmat, mindent, amit föltettünk egyetlen lapra végső megoldásként, de a Szeretet megfeszítésével már nem törődünk, nincsen rá továbbra sem semmi szükség. Ő marad ott, ahol különösebb közünk nincsen egymáshoz. Nem vagyok ráutalva, és kiszolgáltatva sem akaratának.

Ha meg is oldódott bármilyen nehézségünk, bennünket érintő próbatételként könnyedén a gondviselés számlájára írjuk. Egy olyan megértő isten számlájára, aki ennyire természetes módon, gondjainkat feledtetve, velünk együtt él.

Az ilyen isteneinkből sok van. Rengeteg az ötlet, és a variációs lehetősége annak, hogy valahogyan kicsússzunk Isten Irgalmával történő személyes odaadásunk lehetőségéből.

Szeretni Istent /1 Próbaidők

Elkezdeni Rá hagyatkozni, ez lehet a próbálkozásaink ideje. „Próbaidő”, melyben eldőlhet, megfelelek-e vagy nem?

Ezt elkezdhethetjük akkor is, amikor nincsen semmilyen veszténivalónk, még örömünk is több lehet, amiért ebbe belemegyünk. Ez is lehet egy hasonló próbaidőszak, mint az előbbi, csak itt az lesz a kérdés, hogy az Isten megfelel-e a kihívásoknak, beválik-e mindabban, amit várunk, Tőle, amire számítunk? Gondok nélkül úgy tűnhet, minden rendben működik.

Szeretni Istent / 2 Irgalmán keresztül

Ismeretlenségben marad előttünk, amíg nem élünk azokkal az alkalmakkal, melyekben Ő ad számunkra lehetőségeket, hogy megismerjük Őt, abban, amit kínál.

Szeretni Irgalmán keresztül, nem szomorú, és fájdalmas keserűség, mely így, távolságtartó.

Valószínűbb hogy az ilyen szomorúságunk és sajnálatunk Vele szemben úgy tűnik el, ha egyszerűen elé futunk. Ezt meg is kell szoknunk. Meg kell szoknunk nem húzni, halogatni az imádság idejét.

Ha nem hagyunk időt másra, ha sietve figyelünk Rá, nem kell módszerek után kutatnunk, hogy találkozzunk Vele.

Jön, közeledik addig, amíg nem fordulok Feléje, amíg nem állok Elé. Készületlenül, időhúzás nélkül. Általában ilyenkor nem viszünk magunkkal semmi fölöslegeset. Még a problémáim is elmaradnak. A lényeg, hogy én, ott legyek.

Van egy titka a Szeretetnek, Isten Irgalmának: könnyen lehet bárki az első, aki oda ér, és leborul előtte!

Ha többen volnának közülük, ők akkor is az elsők!

Kulcs hozzád

Voltam Nálad Istenem,
Sokszor kerestelek.
Csengtettem hosszasan és vártam,
Hogy Eléd léphetek.

Nem nyílt az ajtó,
És hiába vártam.
Szeretetkulcsomat,
Sehol sem találtam.

Beszélj hozzám

Amit én mondanék Istenem,
- Bár szeretetedbe belefér, -
Hallgatnálak inkább Tégedet,
Nekem a csend is, mindennél többet ér.

Kőbe vésve

Nevemet keresem Istenem.
Azt, akit keresel bennem.
Az utat keresem Feléd,
És hangodat engedd fölismernem.

A hangot, mely más,
Mint amiket régről ismerek.
Közülük azokat,
Melyekkel Hozzád közeledhetek.

Melyek nem rólam,
És csak értem szólnak,
Irgalmad hangjai,
Nevemben válaszolnak.

Hol ismerős,
És egyértelmű a válasz,
Hol Rád találok,
És végre rám találhatsz.

Nevemet keresem,
Ahogyan kezdettől szólítasz engem.
Hogy ismerjem akaratodat,
S amit szeretnél, megtaláld bennem.

Meg kell köszönni mindent?

Imádságban azt is, amit nem szívesen veszünk át, nem szívesen fogadunk el Istentől, sokszor egymástól, és egymás miatt. Értéktelenek számunkra, mert nincsen rájuk szükségünk. Pedig különleges értéket hordoznak. Nem fölöslegesek. Mégsem hajoltunk volna le, vagy nem küzdöttünk volna meg azért, hogy megkaphassuk bármelyiket is. Legtöbbször mégis úgy kapjuk azokat, hogy elkerülhetetlenül a miénk. Lélekre, és testre szabottan.

Ha nem mérlegelünk tovább, és hálával fogadjuk el azokat, az értelmük közben válik jelentőssé számunkra, felbecsülhetetlen értékükkel együtt.

A szeretet mélységei tárulnak föl bennünk egyre jobban. Azokon a pontokon, és olyan mélységekben, melyekért még nem adtunk hálát, és nem gondoltuk volna, hogy viszonzott szeretetünknek ez, mennyire az alapja.

Isteni szeretet jegyei / 1

Gyógyulásaink

Eltüntetnénk sebeinkhez tartozó fájó emlékeinket is, pedig hajszálgököreiknél fogva, megmaradnak. Oldódásainkban, oldottságunk keresésében és megtartásában, ez a másik véglet csábítóbb megoldásnak látszik.

Mennyi minden nem is kerül helyére bennünk, és mennyi mindennel nem is értünk egyet, ami nem ezt az oldottságot táplálja. Együttérzésünk sem tart tovább, amint mások nehézségei, hasonlóan lemerítenének bennünket.

Mit értünk meg Isten Áldozatából, ha csak azt keressük benne, ami szabaddá tesz gondjainktól, felszabadulttá az enyhébb, és ártatlannak tűnő, lazító kicsapongásainkra? Megváltásunkat sem értjük meg, ha eltudjuk felejtetni, akár egy kikapcsolódás idejére. Mintha Istent kapcsolnánk ki, ráoltva a villanyt, mivel most más érdekel, másra figyelek.

Ilyenkor tapasztaljuk meg jobban azt, hogy milyen idegen számunkra az imádkozás, mely nem azonos a vágyainkkal, viselkedéseinkkel, mindazzal, amiben mégis tudni akarjuk és megtapasztalni, Isten jelenlétét.

Isteni szeretet jegyei / 2

Gyógyulásaink

Ha jobban odafigyelünk külső, és belső világunkra, gyógyulásra várnak. Folyamatos gyógyulásra, mely nem szakad meg azzal, hogy ha sikerül valamit kikapálnom a nem tetsző gyomok közül.

A Megváltás, nem jelent önfeledt örömeket önzéseink, hatalmi és gyűjtögető vágyaink kielégítésében. Ahhoz semmi köze.

Megváltásunknak csodálata, Isten szeretetének viszonzásával ébred föl bennünk, mely nem szakadhat meg bennünk egy pillanatra sem. Ha csak „ideig, óráig” tart ez az örömöm, érdekes elgondolkodni azon, vajon mi táplálta, hogy olyan rövid ideig tartott, ami az Isten előtt talán épp oly idegen?

Isteni szeretet jegyei / 3

Gyógyulásaink

Gyónásainkban a visszavezető úton vagyunk Isten felé. További találkozásainknak, és a Benne maradásunknak adnak lehetőséget, miközben gyógyító szeretetét tapasztalom.

Ha idővel távolodom a Keresztől, - a Kegyelemek forrásától, - távolodik tőlem a kísértés arculata is, és a „bejáratott” csapdáimat is nehezebben veszem észre.

A Kegyelemek forrásához oda kell hajolni. El kell merülni abban a Szeretetben, minden távolság ellenére, ami a bűneink miatt elválaszt bennünket Istentől és egymástól.

Nem szabad hinni abban, hogy méltatlanságunkban elvesztünk. Ez hazugság.

Méltatlanságomból emel föl, és szólít meg újra, hogy kövessem Őt. Fölkínálva számomra mindent, amin keresztül minden átértékelődik bennem, szembesülve Szeretetével, melyből nem maradhat el az Áldozat, az isteni szenvedés.

Ilyen közeledésben, testi fájdalmainkat is elfelejtjük, vagy éppen velük együtt tudunk igazán olyan önfeledten imádkozni, ahol valóban nem számít semmi más, csak a szeretetünk viszonzása.

Teljesen mindegy, hogy hivatásban tesszük-e. Ez minden Embernek a hivatása, erre mindenkinek meghívása van.

Isteni szeretet jegyei / 4

Gyógyulásaink

Gyónásaink nem feledtethetik bennünk a miérteket. A megkönnyebbülésünkben, mégis hajlamosak vagyunk rá.

Jobban oda kell figyelnünk az Úr felmutatására, a számunkra felkínált szentáldozás nélkülözhetetlen lehetőségére, hogy többet megértsünk a találkozás, és a személyes odaadásunk fontosságából.

Ilyen szeretetviszonyban, nem lesz többé idegen, a Húsvétot megelőző keresztútjárás sem. A Szeretet minden napos párbeszédében, válaszaink miről is szólnának másról? Isten Áldozata, - a Megváltás, - visszamenőleg is átjár mindent a jelen időben is, a jövőnk tekintetében.

A miértek, Hozzá kötnek. Akik ebben a szeretetben, Szerelemben élnek, számukra elképzelhetetlen, hogyan is lehet Nélküle élni? A gyarlóságban megtapasztalják ugyan, mely számukra fullasztó, élehetetlen állapot. Olyan, mintha fogságban tartanák őket. Ki is törnek abból, ha kell ezredszer is újra egy újabb találkozásban. - hogy szeretni tudjanak.

Valóság része

Ha tudnánk, hogy az imádságaink mennyire a Valóság része, sohasem hagynánk abba.

Ima receptek /1

Sorban állás

Rengeteg közbenjáró imádság hangzik el másokért. Sok esetben úgy, hogy az illető nem tud egymaga, vagy képtelen eljutni orvosához. Nem tud eljutni a találkozásig.

Csodálatos dolog, hogy egy-egy ilyen közbenjárás alkalmával, - akik a „receptért” sorba állnak, - maguk is gyógyulnak. A Szeretettel való találkozásban, a legtöbbet kapják. Olyan megnyilvánulásait, melyekről csak a közelében tudjuk meg, hogy mit is jelentenek számunkra. Elmondhatatlan szeretetélmény. Ahol nem én, hanem a másik a fontos, akit az Isten elé viszek, Jézus elé.

Ima receptek /2

Négyszemközt

Azok, akik másokat visznek az isteni Szeretet Elé, mások nyűgjeit, szenvedéseit, és örömeit, sokan olyan betegséggel állhatnak ugyancsak előtte, melyről a másik nem is tud. Lehet, hogy rákos betegségemből én sem gyógyulok meg, de a másik embert letenni Eléje, és végig nézni, látni az isteni szeretet megnyilvánulását rajta és benne, az Ő Teljességét láthatom.

Az isteni szeretet közelében mennyire el tud felejtődni minden más, a saját problémáinkkal együtt.

A másik ember legkisebb gyógyulását, vagyis a legparányibb közeledését is látva az Isten felé, a meglepetésünk nagyobb, mint bárki is gondolná. Egy-egy alkalommal, nem csak mi hordozzuk az embereket Jézus elé. Ugyanis minden egyes ilyen alkalommal, ott maradunk „négyszemközt” az Istennel. Mintha azok, akiket tehetetlenségükben mi vittünk Eléje, azok bennünket toltak volna Hozzá közelebb, és hagytak ott magunkra. Sokkal közelebb a Szeretethez, mint amit semmilyen más úton elérni, nem is lehetne.

Ima receptek /3

Újra sorban állás

A hálánk, meghajlásunk Isten előtt. Szeretetünk viszonzott tükre, a Hatalmas Teljesség előtt, és Benne.

A rászorulóknak mennyire döbbenetes lehetne látni csak egy pillanatát annak, hogy az érte történő sorba állás, a miatta történő közbenjárás, mit is jelent.

Amikor számára már megvan a „recept”, minden lehetősége annak, hogy - sokszor azokkal a vágyaival szemben, melyekért közbenjárást kér, - vissza találjon az Istenéhez.

Akik újra meg újra a „várakozók” sorában állnak, nem a személyes találkozásra várnak. Nem az Isten színe elé jutásra. Ők éppen úgy azt a pillanatot várják, amit a közbenjárás alkalmával meg is tudnak. Azt a pillanatot, amikor az, akit folyamatosan hordoznak a Megváltó Jézus elé, mikor nyílik meg, és mikor fog szakítani a bűneivel.

Ima receptek /4

Orvos előtt

Teremtményként nem lehetünk függetlenek a Szeretet Áldozatától. Attól a pillanattól kezdve, amikor próbálunk önállóak lenni, és elszakadva Tőle, sebeket okozunk, és szerzünk.

A Megváltás, nem gondtalanságot szerzett számunkra. Nem szabadságot, és felszabadultságot mindenféle öröme. És nem is gondokat jelent.

Az a gond, mely mégis jelentkezne a közeledésünk kapcsán, az sokszor a megoldásaink kulcsa. A sajátunké. Olyan megoldásoké, melyekben nekünk, magunknak kell eldönteni, mi mindent szedünk le magunkról, és hogyan? - milyen pompát, és milyen tekintélyt?

Istennel találkozni

Lehet várni is erre a találkozásra, miközben alig vesszük észre, hogy itt van, és mi több; hogy Benne élünk.

Bármilyen közel is lehet hozzánk, ha csak arra várunk, hogy közeledjen felénk, biztos, hogy van egy fajta távolság közöttünk, melyben a közeledést inkább Tőle várjuk.

Benső szentély

Elég a szív

Mennyi minden nem kell ahhoz, hogy szeressem Istent!
Elég a szív, és a lélek, mely kitárt karokkal siet mindig feléje, bármilyen közel is legyen.

Nincsen távolság

Előtted Istenem, nincsen itt, vagy ott,
Nincsen távolság, vagy elérhetetlen.

Nincsen kevesebb, csak több.
Csak Szereteted Van, a végtelenben.

Jelenlétedben, az egész világban ott Vagyunk;
Te és én, mi ketten.

Vonzásban

Tőled nem várok többet Istenem.
Adni szeretnék,
Viszonozni mindent,
Megállás nélkül, szüntelen.

Mert nem lehet szereteted válasz nélkül,
És nem lehet semmi sem természetes.
Mi tudjuk ketten, hogy mi volt az Ára.
Közelebb hajoltál hozzám, hogy jobban szeress.

Meg akartál érteni, tudni akartál mindent rólam.
Csalódásodban mégsem hagytál magamra.
Ha egyedül maradtál, miattam történt.
Vártad, mikor kereslek újra, egy pillanatra.

Találkozásunkban,
Semmi sem volt természetes.
Tudni akartam,
Miért szeretnéd, hogy közelemben lehess.

Tudni akartam és látni,
Szeretetednek minden jelét.
Teljességét befogadnom sem könnyű,
De szeretném viszonozni, legalább a felét.

Meghajló Akarat

Vannak imák,
Melyek előtt meghajlik az isteni Akarat.
Még ha lehetne másként is,
Számára egyetlen megoldásként marad.

Csak szívem alszik

Istenem!

Amint két kezed megpihen,
És csillagok ülnek a magas éjre,
Lelkem követi Lelked szüntelen.

Csak szívem alszik egy kis időre,
Hogy másnap, dicsőségedet dicsérje.

Egyszer megtudom

Egyszer megtudom Istenem,
Mikor mindent, színről-színre látok,
Mi az mi Hozzád vonz szüntelen,
Amit Benned, hittel csodálok.

Egyszer megtudom,
És nem rejthet előlem semmi.
Egyszer találkozni fogunk,
Csak taníts meg, Feléd közeledni.

Ugye nem vagyok más?

Istenem!

Ugye nem vagyok más,
Ugye nem vagyok tökéletes?

Találnál-e bennem bármi mást is,
Amiért ne érné meg, hogy ennyire szeress?

Takarásban

Eltakar előlem minden vágyam,
Mikor mást akarok, és mást keresek,
Amit nálad Jézusom, nem találtam.

Eltakar előlem, és csak én tudom egyedül,
Hiába van a táj szikrázó napsütésben,
Sötét van Jézusom, szívemben legbelül.

A Te utjaid

Vezess a végtelenbe Istenem!
Ne hagyd, hogy ahol vagyok, megálljak.

Vezess lépésekkel beljebb Irgalmad utjain,
Hogy Rád találjak.

Tetszésedre

Istenem!

Teremtett Világod, tetszésedre lehet,
De tőlem csak az lesz előtted kedves,
Mit visszaadok, és meghagyok Neked.

Minden vágyammal

Minden vágyammal kereslek.
Minden vágyammal, szeretlek.
Minden vágyammal, akarlak,
Legyen előtted szívem, kitárt ablak.

Legyen előtted kedves,
Mit oly nagyon ismersz.
Legyen mindig nyitott,
Bármikor betekintesz.

Ha távolodnál tőlem,
Legyen tiéd minden szerelmem.
Ha nem is tudnék róla,
Jöjj vissza hozzám, csak maradj mellettem.

Oltásaid

Beoltottál gyönyörű szerelemmel,
És neked nyílok örök virágzással.
Ha magadhoz emelnél két kezeddél,
Száraz virágként sem dicsekedhetnék mással.

Fakó színei téged idéznek,
S ha nem hajolna érte közelebb senki,
Tudom, neked még így is tetszenek,
Közről tudsz bennük gyönyörködni.

Távolról is

Hányszor siettem eléd,
Csak hogy már lássalak.
Útközben hozzád,
Minden pillanatban vártalak.

Minden pillanatban
Ott voltál szívemben.
S miközben vártalak,
Messziről is átkarolt a lelkem.

Mennyire vágytam

Mennyire vágytam találkozni veled.
Vágytam újra ismerni szerelmedet.

Vágytam, hogy megértsenek,
És Irgalmad töltse be újra szívemet.

Találkozunk

Nincsen távolság közöttünk,
Ha vágyaim nem többet akarnak;
Csak melletted maradni szüntelen,
És szótlanságodban is hallgatlak.

Megértelek.
Gondolataidat, gyönyörűnek látom.
Megnyitottad szívemet, és a lelkemet.
Találkozásunkat, minden pillanatban várom.

Isten nagysága

Isten nagysága nem abban látszik, hogy hová emel. Abban inkább, hogy milyen mélységig hajol le utánam.

Ennyire?

Istenem!

Ha tőlem elveszel,
Bennem volt az a sok, mely nem jó semmire.

Hogy tudsz így szeretni,
És hogyan is szeretlek Téged, ennyire?

Kegyelem cseppjei

Istenem!

Kegyelemcseppjeid a szárazságban is hullanak.
Segíts, hogy alá állva, mindig megtalálhassalak.

Több lettél

Több lettél Istenem, minden pillanatban,
Amikor apránként mindent,
És egyszer örökre, magamat is Neked adtam.

Naplementéim

Mennyire csodálom Istenem,
Alkotásod színeit,
Míg csodálsz bennem a naplementéket,
Szereteted gyönyörű fényeit.

Csodálsz a napfelkeltéket is,
Szerelmem minden sugarát.
Mely áttör lelkemen,
És eléri Irgalmad trónusát.

Szeretetté lenni

Szeretnék, szeretetté lenni,
Hol nincsen bennem más akarat,
Csak hogy szeresselek.

Szeretteddé válva,
Egyetlen akarattá,
Melyben mindenestől a Tiéd lehetek.

Szeretetkapcsolat

Vannak dolgok, melyek annyira beleivódnak a Szeretetbe, hogy a korábbi külsőségként már semmit sem számítanak.

Hogy akkor sem voltak fontosak, jelentőségük a szeretetünk csiszolásával elkopnak, és teljesen el is vesznek.

Tudnod kell

Figyelek Rád,
Figyelem minden rezdülésed.
Keresem vágyaid gondolatát,
Hogy lelkem mélységében elérjed:

Hogy minden, kedved szerint nyíljon,
És napsütést hozzon érintésed,
De ha viharban állnék egymagamban,
Tudnod kell, mennyire szeretlek Téged.

Arcodnak tükrei

Láttam Arcodat,
És gondolataidat ismerem.
Szavaid visszacsengenek,
A legnagyobb csendben, Istenem.

Jelenléted csendet őriz,
Őrzi találkozásunk helyét.
Nem hagyjuk el egymást sohasem,
Távolról is fogjuk egymás kezét.

Minden gondolat,
Hozzád vezeti lelkem.
Szívemben a Te Szíved dobog,
Amint szeretetre találsz bennem.

Mennyire csodálod Istenem,
Szereteted homályos tükreit.
Közel hajolhatsz egészen,
Mikor viszontlátod Irgalmad Sebeit.

Megnyílt a Szíved

Megnyílt a Szíved Istenem,
Az egész Világ előtt,
S én csak egyetlen titkát ismerem;
Irgalmad futórózsaként a szívemre nőtt.

Minden

Minden elhallgat egyszer Istenem.
Minden elcsendesedik.
Másfajta, szeretetcsended ismerem,
Ahol minden kiteljesedik.

Behunyom szemeimet

Behunyom szemeimet,
És lelkem meghajol előtted.
Szívem nyílik Istenem ott,
Ahol megérinted.

Ahol érinted,
Nyílik az én virágom.
Ha szépnek találod Istenem,
Ez, az én világom.

Én világom,
Hová vissza-visszavárlak.
Ha távolabb lennék Tőled,
Távolról csodállak.

Minden csodálat,
Hozzád visz közelebb.
Mindegy hol vagyok, vagy hol vagy,
Csodálom jelenlétedet.

Legyen tiéd

Legyen tiéd Istenem,
A hitem, a reményem,
A vágyaim, és minden elképzelésem.
Legyen, akaratod szerint minden,
És add meg szeretett Istenem,
Hogy mindazt megértsem.

Nyisd meg szívemet teljesen.
Értelmem, és a tudásom,
Ne vezessen félre sohasem.

Legyen tiéd, legbensőbb szerelmem.
Ölelj szorosán magadhoz,
Irgalmad hadd csodálja lelkem.

Megértelek

Jézusom!

Lehet, hogy a Megváltáshoz, annyi mindennek nincsen köze, melyeket Eléd tárok.
Ha segítesz is, az már sokszor nem is hiányzott volna.
Elég nekem, hogy meghallgatsz, főképpen pedig az, hogy meg is érthetlek.

Mire volna szükséged?

Istenem!

Tudod jól, hogy mindenem megvan, Miattad és Érted.
Ha valami hiányozna még, azt jelentené, hogy más is hiányozna boldogságomhoz azon kívül,
amit Tőled mégsem kaptam volna meg, ami figyelmed, és szereteted hiányát jelentené.

Szeretet párbeszéde

Isten kapcsolatunkban, több a csönd. Több a figyelem.
Ez a szeretetkapcsolat nem igényel szüntelen gondolatokat, hangot, szavakat, melyben kerget-
nénk a csendet, és a pörgésben nem hagynánk időt a másiknak, gondolkodni sem. Ettől el kell
szoknunk, erre nincsen semmi szükség.
Ebben a szeretetben, csöndben zajlik az isteni szeretetnek minden formája, közlése, és lehető-
sége. Csöndben zajlik az is, hogy megértsem, miért is olyan más és különös ez a Szeretet,
melyben hasonlóan több időt hagyok a másik válaszára.
Itt azonban nekem van szükségem időre. Arra, hogy Istennek, az Öröktől kezdve Megfogal-
mazott Szereteté választ megértsem, és befogadjam.

Közeledben

Uram! Te mindent tudsz.
Azt is tudod, hol vannak bennem fekélyek,
Melyek rejtve vannak előlem is,
S ha közelemben vagy látom, hogy mélyek.

Hozzám hajolva, mélységeket nyit érintésed,
És közelebb vagyok Hozzád valamiért, valahol.
Te tudod, mit társz föl előttem, - amit csak gondolatban kérek.
Milyen mélységekben, hová csak szereteted hatol.

Szeretet hangjai

Sokszor nem szólnak, és nem beszélnek.
Csodálni lehet, egészen közelről;
Csak belülről, hová szeretettel érek.

Vonzásodban

Jézusom!

Közeledben, az isteni szeretet ölel magához.
Oly szelíden, mintha hagyna szabadon.
Csak szívemet szorítja mégis egyre jobban,
Ahogyan szólítasz, és mosolyt látok az Arcodon.

Maradok

Közeledben Istenem,
Mindent felejték,
És Eléd borulva kezeimből,
Mindent kiejtek.

Csak szívemben maradnak
Szeretetvágyak:
Bárhol vagy, és bárhol vagyok,
Szüntelen Rád találjak.

Rád találjak,
Közel és távol,
A Végtelenben is,
Bárhol.

Szereteted hiába Végtelen,
Melyben mindig ott vagyok.
Végtelen Nagyságodban,
Mindent mást felejtve, maradok.

Nem lehet

Kerülgetnünk egymást, Istenem nem lehet.
A Végtelen Világban elvesznénk mind a ketten,
Ha nem hajolnál Irgalmadban lejjebb,
És nem jöttél volna hozzám, a Kereszttel közelebb.

Visszamosolygok Istenem

Rám mosolyogsz Jézus,
Mikor belépsz hozzám, és köszöntesz; „Itt vagyok!”

S én visszamosolygok Istenem szótlanul;
Köszönöm Neked, hogy vagyok.

Isten csodálata

Isten nagyságát csodálni,
Távolról is lehet:
Világunk tűnő színeiben látva,
A gyönyörű természetet.

Szeretetét csodálni csak közelről lehet:
Mikor belső világunkba tekint;
Irgalommal megbocsájtva vétkeinket,
A Szeretetén ejtett sebeket.

Amikor

Amikor közelebb vagy,
Mindent jobban látok.
Megnyílik szívem Előtted,
És lelkem előtt a távolságok.

Amikor mellettem vagy,
Mindent megértek.
Nincsenek többé távolságok,
És nincsenek többé mérték.

Hagylak Istenem

Hagyom Istenem,
Nagyságodat a végtelenbe veszni.
Hova lelkem tekint utánad,
És hagysz közeledni.

Hagyom Istenem,
Hogy utolérj engemet,
Hogy rám találhass,
És magadhoz öleld lelkemet.

Nem is tudom

Meghajlok Előtted, és meghajlik lelkem.
Nem is tudom Istenem, - hogy érintésnyire lehessek, -
Szeretetem Hozzád, meddig emeljem?

Szívhangok

Meglepetéseink

Istenem!

Mintha nem is tudnád, mivel lepnélek meg újra,
Mindenhatóságodban mégis megteheted.
Mintha először hallanál róla,
Pedig ismered jól a Szeretet meglepetéseket.

Találkoztunk?

Istenem!

Ma még nem mondtam Neked semmit.
Még nem írtam semmit se Rólad.
Nem is kerestelek.
Meg se tudnám mondani, hogy hol vagy.

Szeretni a Teremtőt

Szeretni olykor és imádni Őt, részleges szeretet.
Ami nem kapcsolódik Irgalmához, amit nem itat át bennünk Szeretetének megnyilvánulása,
és volna bármi is, Irgalmán kívül, amivel nem kötjük meg magunkat, és szeretetén kívül
másnak adok esélyt vágyaimban, hogyan is érthetném meg Őt?
Őt, amikor többet értek abból, ami ugyancsak kínálja magát, és többet is értek ahhoz, hogy
hogyan szerezzem meg, és kaparintsam meg magamnak?

Igazságaink /1

Szerteágazó vágyaink, hatalomszerzések, uralmak, egyéni vagy területi érdekek elszaporodásával, egyre nehezebb akár egyetlen pont felől is megközelíteni. Úgy tűnhet, hogy hozzáértő, megfelelő szaktudás nélkül lehetetlen megoldásokra találni. Fórumok, a párbeszéd lehetőségei is vajon milyen irányba visznek bennünket? Döntéseink, mennyire szólnak csak enyhítésekéről, finomításokról, melyekkel, vagy melyek nélkül is már nehéz akár a helyes útra térni? Minden megoldás nehéz, amikor az igazság előtt állunk, mert azzal nem csak az igazság tárulna föl. Maradunk inkább annyiféle megoldásnál, annyiféle látszólagos igazságnál, amennyi csak születhet. Féligazságokkal, a megoldásra váró kisebb dolgok előtt is nehezebb, vagy úgy tűnhet, hogy nem is lehet egyértelmű válaszra találni. Nagyon sokszor kellene, hogy magunkra maradjunk. Olyan „egyedüllétben”, ahol nem élvezem az elmerülést a csendben. Az olyan fajta csend nem is szól másról, mint hogy engem igazol vissza.
Az Irgalom előtt, az Ő jelenlétében nincsenek alkudozások. Nincsen semmi, amivel elkápráztatom. Hosszú időbe is telhet, mire megértem, mi az Igazság.

Igazságaink /2

Szeretnénk megismerni az Igazságot, és vonzásában amint lehet, tudásunk hatalmával birtokolni. Nehezen hat mélyebbre, amint uralni akarjuk, hatalmat, tekintélyt szerezve vele mások fölött.

Az Igazság, természetünk feletti. A különböző átszellemüléseinkkel, nem jutunk hozzá közelebb. Rejtélyessé is csak mi tesszük.

A Valóságot megismerni nem fájdalom nélküli. Vele szembesülni, gyónásunkban is milyen nehéz, amikor leszűkülnek körülöttünk a határok, és a Végtelen Isten, nem vész el az előttünk kibogozhatatlan igazságainkban, mentegetőzéseinkben.

Az isteni Irgalom, nem sokféle. Egyetlen egy, számtalan bűneink sorozata fölött. Előtte talpon állva belátni, akár egyetlen bűnünk esetében is, hogy mi az igazság, lehetetlen. Térdre rogyva sem könnyű elviselni.

Igazságaink /3

Ezerarcú igazságaink fölött, vagy azok mellett, döbbenetes találkozni az Igazsággal. El ne vesszünk, csupán a megismerését kutatva. Ő ugyanis nem ismer bezártságot, sem elzárkózást. Ha pusztán kutatjuk, ha többet akarunk Róla tudni a tudományunk szintjén, akkor sem Ő zárul be előttünk, és nem Ő teszi magát rejtélyessé, megismerhetetlen, kiismerhetetlen Istenné.

Számtalan esetben vált így nemcsak kiismerhetetlenné, hanem bizonyítást is kapott tőlünk, hogy nincs is.

A tudás, bármennyire nyit újabb ajtókat, csupán kérdésekként fognak megnyílni előttünk, melyekhez még több kutatómunka sem lesz elegendő ahhoz, hogy békére leljünk az Igazságban, és egymás felé.

A Megváltót, a keresztútján, tömeg kísérte. Ma is tömeg veszi körbe, megemlékezve Istennek a kitárulkozásában, felajánlásában, hogy mentséget kapjunk. Mégsem vagyunk, és nem lehetünk a tömeg képviselői. Ha így lenne, a tömeg széteszlásával ki-ki menne a maga útjára, mert mindenkinek sok más dolga akad, hogy erre az esetre mielőbb pontot tegyen, és lezárja.

Amikor Isten Irgalmával, a Szeretettel állunk szemben, nem képviselünk sem tömeget, sem másokat. Voltak, és ma is vannak, akik nem csak várnak erre a találkozásra, hanem kisietnek eléje. Semmi sem számít ebben a találkozásban, csak Ő. Semmi külsőség, csak az, amit azonnal magammal vihetek. Semmi, amit még fölkaphatok, amivel bármit is igazolhatok azon kívül, amit szívemben hordozok. Minden vágyam, ami eltér az ilyen találkozástól, távolabbra sodor Tőle.

Igazságaink /4

A feltároló Igazság megismerése bűneimmel szemben, nem tesz Tőle függetlenné, önállóvá, megerősítve bennem bármilyen büszkeséget, vagy hatalmat. Megismerése, csak szeretetet viszonzást, csak mélyebb kapcsolatot szülhet.

Ellenkező esetekben, Isten tiszta Igazsága kerül takarásba, ahol nem a szeretetét látjuk, és ha látunk is valamit, azok a tiltások, melyekből, ha leszakítunk, belekóstolva, nem is értjük meg Őt. Őt, Aki így nem is jöhet hozzánk közelebb. Nem is tud, ha a feltételeket mi szabjuk. Akkor sem, ha ott van, előttünk érintsnyire, de nem érintjük, és nem hagyjuk, hogy érintsen, megérintsen. Nézhetjük a keresztút eseményeit, látványa kiválthat belőlünk távolságtartó érzéseket, vagy mélységig ható, megrendítő érzelmeket, ha nem hagyom, hogy hétköznapi dolgaimmel is az Ő szeretetét egészítsem ki minden vágyam viszonzásával.

Erre semmi szüksége nem lenne, ha nem léteznék. Teremtményeként azonban, szeretetébe születtem. Szeretetének Igazságába, melyet föltár előttem.

Igazsága, az Irgalma. Irgalmán keresztül az az Igazság tárul föl előttem, amelyet megfogalmaznom, kitalálnom is képtelenség, és lehetetlen.

El kell jutnunk ilyen találkozásig. Függetlenül attól, hogy milyen fogadalmat tettem, vagy mi mindenről kell lemondanom Érte, és Miatta. Ez, nem a papi hivatások, vagy szerzetesek számára kijelölt életcél. Ez, A Szentek útja. Mindenkié, aki nem akar elszakadni, bármilyen bősége, és kínálata van más lehetőségeknek. Az Igazságot kíséri ugyanis az is, ami nem az.

Igazságaink /5

Isten Irgalmára figyelve, Ő maga az Igazság. Nehéz párbeszédbe kerülni Vele csak azért, hogy sajátos igazságaimba bevonjam. - nem is lehet! Az Ő igazságát megértenem sem könnyű, amíg Szeretetét sem értem meg, mely nem részrehajló.

Mindenkinek lehetősége van Megváltásában élni. Olyan kapcsolatban, melyben Isten Nagysága és Hatalma, igazából csak így lesz még nagyobb előttem. Miközben oly kicsivé tesz Irgalma, hogy Hatalmas isteni szeretete is csak így tud magához ölelni, és mélységeimet föltárva pedig csak így tud a mélységig hatolni.

Mélységig olyan bensővilágban, melyben Ő születik meg; a Magasság. Ahol az isteni gyermek, éppen úgy az a Szeretet, akit a Keresztfán is látok értem megfeszítve.

„Szeretlátogatásaim”, a találkozások helye. Ott, ahol a mélységekig hatol. Ez sohasem felszínes, és még csak nem is titkos.

Ez mindenkivel így történik, akik ilyen közelségben nem is tudnak mást, mint csodálni, és szeretni Őt mindazért, amiben ma is részesít. Aminek ára oly hatalmas, de biztos, hogy az én parányi viszonzásomért, mégis megérte.

Igazságaink /6

Fegyverrel kezünkben harcba szállni az igazságért, ellentmondásos. Hiába igazoljuk példálózásokkal, a példákkal sem értünk el az Igazságig. Hadat toborozva pedig gondolni sem tudunk másra, mint a másik legyőzésére, megölésére, kiirtására. Ha nem tömeg ellen, akkor egymás között, elképesztő módszereket alkalmazunk, akár csak a menekülésre, vagy szabadulásra a másiktól minél előbb szabadulva.

Közel kellene lennünk az Istenhez, hogy valamit is megértsünk abból a szenvedéséből, ami a Getszemáni kertben megfogalmazódott, és csak az Ő magányához közel hajolva ismerhető meg. Imájában, nem maradtam ki a szeretetén ejtett, bűneim okozta sebzések listájáról.

Akár a keresztet hordozó, testében szétvert Isten előtt állok, akár Tőle jóval távolabb, az áldozata értem és miattam is történt. Véresen őszinte, és tiszta, - fegyver helyett, - lelkemet hatalommal megtisztító, és feloldó, önfeláldozó Szeretetével.

Méltóbb lennék rá bárki másnál? Nincsen olyan bűnöm, amivel erről dicsekedhetnék.

Igazságaink /7

Sokszor veszítünk másokkal szemben. Az Irgalomhoz közeledve pedig, - Őt egyre inkább megértve, - nem is számíthatunk másra. A Szeretet mást kínál föl számunkra, látszólag kevesebb lehetőségekkel.

Ahhoz, hogy megértsük Őt, a Teljességét, ahhoz hagyni kell, hogy Ő legyen a több, mindenben. Hogy több lehessen, ahhoz bennem sem lehetnek annak nyomai sem, melyek bármiben megállítanák.

Az emlékeim is, ebben a kapcsolatban gyógyulnak, és kapnak értelemet. Ami sebként jelentkezik bennem, vagy rajtam, annak legtöbbje, ajándék.

Olyan páratlanul gyönyörű, mely nélkül nem ismerném meg ezt a Szerelmet, amellyel Ő szeret. Nem érteném meg, pedig azt gondolnánk, az isteni Szeretet nem okozhat fájdalmat.

Ha mégis tapasztalom, teremtményként gyönyörűbb kapcsolatot elképzelni sem lehet, mint hogy részt kapok abból az örömeiből is, melyben az Igaz Szeretetet, fájdalom is kíséri. Nem rejti el előlem, mert mindenben azonosult velem. Félelmeivel, aggodalmaival éppen úgy, mint örömeivel, melyet ugyanúgy meg kell értenem, és megismernem, ha szeretném tudni, hogy Ki az, Aki szeret engem, és ennyire?

Igazságaink /8

Megérteni, hogy mi a fontosabb a másik ember fölötti győzelemnél, lehet, hogy olyan közeli kapcsolatot is jelenthet Ember és a Teremtője között, melyben, ha volna is, alig mérhető a távolság.

Mit adhatna egy ilyen szerelem? Mi mást ahhoz, hogy mindenestől át tudjam ölelni? Mindenestől!

Amikor semmi sincsen takarásban, és a Tisztasága, az Igazsága tárul elém. Amikor már nem kérdés többé, hogy „mi a Szeretet?” Mert nincsen több kérdésem, ha ismerem Őt.

Az igazság érvényesítése és feltárása sem lesz már mindenáron fontos. Ebben a Szereteten, mindent megérték. Ez a Szeretet, minden szeretetnél sokkal tapintatosabb, diszkrétebb, és kimondhatatlanul gyönyörű! Be kell látnom, milyen türelemmel volt és van irántam is, ha ezt már megérthetem.

Így tűnik föl előttem igazán az is, hogy milyen keveset értek meg Belőle. De annyit biztosan, amennyit képes vagyok befogadni, és el tudok viselni.

Igazságaink /9

Nem mondhatjuk, hogy tisztán látjuk, ha bennünk nem fogalmazódik meg, nem bontakozik ki folyamatosan a még odaadóbb szeretet, Isten Irgalma felé, minden elképzelt, vagy megszokott szeretetképeinkkel szemben.

Mielőtt megértenénk Belőle bármit is, általában a legelső értést máris kivetítenénk legszűkebb közösségünkre. Pedig az Irgalom „üzenete”, és mondanivalója, személyesen engemet érint, mindazért, amiért Rá vagyok szorulva. Befogadását, és megértését, lestoppoljuk azonnal, amint kivetítjük másokra.

Az isteni Irgalom egyetemes, és az egész Teremtett Világot átható. Azonban ha bennem nem jut át, hogyan hatná át az Egész Világot? Belső világunkban nagyobb szükség van Rá. Ehhez személyes döntés, és odaadás kell.

A Szeretetre válaszolva, azt vizsgozva és szeretve, már csak az odaadás marad. Mindenben, Aki vagyok, amit csak megtehetek Éрте, és Miatta. Hálából értem, a másikért, az emberiségért, a szenvedőkért, fájdalmakért, a Világért, a természetért, az állat- és növényvilágért, a nélkülözésért, az elmúlásért, Teremtményként mindenért, mert a Megváltás részesei. Ezek között is a legfontosabb az Ember, akinek lelke mindenestől az Istenhez van kötve.

Szívkamra

Szívhangok

Hallom az órám csendes ketyegését,
És számolom a Veled eltöltött percekét.

Istenem!

A kettőnk idejét, vajon Te is így számolod?
Emlékszel, amint a szívem ketyegett?

Közeledben

Közeledben Istenem,
Az egész Világot csodálom.
Sebeiben ragyognak szeretetsebeid,
És a lombhullásban is gyönyörű Arcodat látom.

Arcodnak tündöklő mását,
Messzi Végtelenben,
Mely kezdődik ott,
Ahol Én Vagyok; bennem.

Tetszésed hangjai

Neked dalol a lelkem,
Neked énekelek, Istenem.

Tetszésed hangjait keresem,
És megszólalnak, amint érinthetem.

Világ közepén

Néha kitekintünk, messze, a Végtelenbe,
Mely előtt, csodálattal megállunk.

Istenem!

Öledben forog az egész Világ,
És mi hatalomra, vagyonra, elismerésre vágyunk.

Előtted

Istenem!

Mily gyönyörű szeretni Téged!
Mikor nincsenek bennünk feltételek,
És csodáljuk némán,
Hatalmas Fenségedet.

Amikor nincsen Rajtad kívül semmi,
Akiben az elmúlás újra virágzik,
És Te maradsz, - a Minden, -
És más, semmi sem hiányzik.

Csak Te maradsz,
És akik Benned újra nyílnak.
Kinek szirmai Előtted kedvesek,
És virágásaik, örökre szólnak.

Szeretetkötelékeink

Módosítanánk, lazítanánk, hivatásunkat érintő kötelékeinken, alkalmazkodva az e világi vágyak kihívásaihoz.
Megfelelve számára, nem lesznek határok, és eltűnnek előlünk a Szeretet feltételei. Töröljük lemondásainkat, áldozatainkat, és vele együtt, különösen Istennek tetsző szeretetünknek összes bizonyítékait.